

ÎNȚELEPCIUNE CONTRA CREDINȚĂ (*WISDOM VERSUS FAITH*)

William Branham
01.04.1962
Jeffersonville, Indiana,
S.U.A.

Mulțumesc, frate Neville. Domnul să te binecuvânteze. Bună dimineața, prieteni. Mă bucur că pot să fiu din nou în casa Domnului. Acum câteva minute am fost chemat să mă rog pentru un vechi slujitor care a avut un leșin. Medicii nu i-au găsit nimic. Fratele este un veteran al Domnului. Pe drumul înapoi, satana a încercat să mă facă și pe mine să vomit, așa că am spus: „Ne vom ruga unul pentru celălalt”. Eu mă refer la fratele Coggins din Carolina. Noi îl cunoaștem foarte bine. Lui i-a fost foarte, foarte rău. El s-a schimbat la față, dar se părea că nu are nimic din punct de vedere fizic. Cel care făcea aceste lucruri era diavolul care încerca să-l ispitească. El este un mare ispititor, pot spune că este unul chiar bun. Voi ați auzit desigur povestea unei surori bătrâne care mergea la biserică și care nu spunea nimic rău la adresa cuiva. Odată, ea a fost întrebată: „Ce spui tu despre diavol?”. „Ce să spun?” a răspuns ea, „Este un bun adversar de-al meu”. Și așa este.

Ne bucurăm să fim din nou în casa Domnului în această dimineață, așteptând venirea Domnului Isus. În această dimineață am vrut să vorbesc despre subiectul „Acoperiți de sânge”, dar cred că Duhul Sfânt mi-a schimbat gândul, așa că am un alt subiect, unul de învățătură. Aseară mă gândeam: „De ce m-a făcut El să mă răzgândesc în privința unui subiect ca acesta, „Acoperiți de sânge”? Voi înțelegeți de unde aș fi luat textul: Israelul sub sânge, mărșăluind spre făgăduință. Înțelegeți? Poate voi vorbi despre acest subiect cu altă ocazie. Îmi amintesc de un vis pe care l-am avut nu cu mult timp în urmă. În acel vis, trebuia să depozitez hrana aici în tabernacol. Câți vă mai amintiți visul pe care l-am avut acum câteva săptămâni? Atunci nu am putut să-i dau tălmăcirea, și dacă nu-mi va lua

prea mult timp, v-o pot da acum, dacă doriți s-o auziți. Eu visez foarte rar ceva care să aibă sens. De obicei mă culc târziu, apoi când mă trezesc, sunt agitat sau obosit. Dormim și apoi visăm, după care ne trezim. Voi știți cum este o persoană agitată ca mine.

Eram cu frații Wood și Sothmann, în Tucson, Arizona. Domnul dă întotdeauna tălmăcirea perfectă a viselor. Când cineva îmi spune un vis, singura cale de a da tălmăcirea, este să văd din nou acel vis. Și voi știți că de multe ori eu le-am spus oamenilor lucruri din visele lor, dar pe care ei nu mi le-au spus. Dar când revedeam acel vis, primeam lucrurile care nu mi fuseseră spuse. Deci, visul trebuie văzut din nou, apoi El vă spune. Uneori lucrurile care trebuie spuse sunt tăioase, dure sau neplăcute, dar trebuie să fii sincer, pentru că este vorba de Cuvântul Domnului. Vedeți? Ei așteaptă aceasta. Domnul a fost întotdeauna bun cu mine și întotdeauna cele spuse au fost lucruri corecte.

Deci, într-o noapte m-am culcat și am avut și eu un vis. Îmi amintesc de perioada când eram tânăr. Mă gândeam la fratele Roy Slaughter, care stătea acolo sus, la ușă. El este unul din cei mai vechi membri ai bisericii. Cred că el este unul din cei mai vechi membri ai bisericii. Sunt multe lucruri bune referitoare la fratele Roy Slaughter pe care oamenii nu le știu. Așa e. El este fratele meu, și prefer să-i dau acum un mic buchet de flori, decât o cunună întreagă după ce moare. Fratele Roy a fost un adevărat frate pentru mine, el și familia lui. El a locuit acolo și a lucrat din greu pentru acea mică familie și a crescut niște copii minunați. I-am cunoscut pe toți fiii și fiicele lui, și am predicat la înmormântarea fiului său.

Când am făcut niște lucrări aici, la biserică, am avut un tânăr care lucra ca tâmplar. Noi nu aveam prea mulți bani, așa că l-am luat pe el ca să ne facă interiorul. Problema cu el era că nu prea lucra. Se tot plimba încoace și încolo și spunea că a lucrat o jumătate de oră și că s-a rănit la picior. În urmă, a dat biserica în judecată pentru suma de 10.000 de dolari. Ei bine, noi nu aveam banii și nici nu am știut de acțiunea lui, până nu a ajuns la tribunal. Omul nu avea asigurare, deci totul a căzut pe noi, iar în ce ne privea, nu aveam bani ca să-l plătim. Nu voi uita niciodată acea seară când fratele Roy s-a dus și a luat niște cecuri, le-a adus la mine și mi-a zis: „Frate Branham, eu pun toate aceste cecuri la bătaie”. Sora Evelyn, sora lui, care probabil este undeva pe aici, mi-a spus: „Frate Branham, micuța mea casă valorează numai 300 de dolari, dar îi pun și pe aceia”. Vedeți? Acesta este un „material” autentic, dacă mă întrebați ce cred despre

aceasta. Apoi, îmi amintesc de una din primele mari adunări pe care le-am avut în St. Louis. Acolo am primit o telegramă în care scria: „Fetița mea este pe moarte. Vino repede. Fratele Slaughter”. Imediat am început să-mi pun hainele în valiză, pentru că nu puteam să-l refuz. M-am întors și am intrat într-o cameră a spitalului catolic din New Albany, unde era fetița. Asistentele o abandonaseră. Îndată ce am intrat în salon, Domnul Isus a și vindecat-o. Aruncă-ți pâinea pe ape și după o vreme se va întoarce la tine.

Dar să revin la subiect. Eu am făcut box. Acolo era un tip care acum este într-o stare jalnică – amărât și bețiv - unul dintre băieții lui este în forțele de poliție. Îl chema Smith, George Smith. I se spunea „șase secunde” și el mă antrena la box înainte ca să înceapă „Mănușa de aur”. Era cea mai dură persoană din câte am văzut în viața mea. El mă lovea în plin, iar eu mă răsuceam prin aer. Într-o zi i-am spus: „Nu trebuie să fi chiar așa de dur. M-ai lăsat fără respirație”. Atunci el mi-a zis: „Billy, am să-ți spun ceva. Nu contează cât de bine ești antrenat, câtă experiență athletică ai sau cât de puternic ești pentru categoria ta. O lovitură ca asta îi oprește și sângele adversarului, dacă o dai corect. Poate că acum mă urăști, dar când vei ajunge acolo sus, în ring, vei aprecia asta. Dacă trupul tău este slăbănog, când vei primi o lovitură ca aceasta vei cădea și vei fi numărat. Dar dacă trupul tău este întărit, vei rezista loviturii, și chiar dacă va urma una mai puternică, tu îți vei reveni repede și te vei ridica în picioare. Dacă ești scos din ring, sari înapoi în el”. Și mă lovea să mă scoată din ring. Aproape că m-a omorât. Era mai greu decât mine cu 15-20 de kilograme. El era un luptător profesionist, iar eu eram un începător. Aproape că mă omora. El mi-a spus: „Tu vei aprecia aceasta când vei fi în ring”. Și am văzut că a avut dreptate. Apoi am aflat că și sergenții din armată îi antrenează tot atât de dur pe soldați. Ei îl urăsc pe sergent, dar când vine lupta, ei îl iubesc datorită aceluia antrenament dur.

Așa am încercat și eu să-i antrenez pe creștini: „Nu vă tăiați părul, nu vă machiați, nu faceți asta, primiți-o așa aspru”. Voi mă veți aprecia când voi ajunge la capătul drumului. E vorba de antrenament, înțelegeți? Antrenați-vă bine. Haideți să ne ținem corect de Cuvânt. S-ar putea să fie dur, să taie în bucăți diferențele denominaționale, dar voi veți aprecia acest lucru când veți ajunge la sfârșitul drumului. Vedeți? Voi ați stat pe Cuvânt.

Deci, am visat că eu și soția ne plimbam ținându-ne de braț, iar George Smith, care acum este complet cărunt - de altfel e mai bătrân ca mine cu 8 sau 10 ani - era în ring și se antrena. Nici unul din acei tineri

puternici cu umeri lați nu l-au putut bate. El îi „mătura” pe toți în câteva secunde. La un moment dat, un tânăr a spus: „Eu pot să-l bat pe bătrân. Știu că pot”. Acel tip mare, athletic, a sărit în ring, dar nu a putut sta mai mult de o jumătate de minut, și a zis: „Eu nu știu de unde este acest om, dar știu că este un bărbat!” Chiar atunci am privit, în vis, spre soția mea și i-am zis: „Dragă, să știi că el m-a antrenat prima dată”. Și apoi (voi știți că uneori visele sunt ciudate), am ajuns jos, la mare, ale cărei ape erau învolburate. (Meda nu mai era cu mine). Acolo a apărut un barcagiu care mi-a dat o canoe lungă de vreo 60-75 de centimetri. Era albă, dintr-un fel de material plastic. El mi-a zis: „Asta e barca ta”. „Nu voi putea merge cu ea”, am răspuns. „Asta merge cu 80 de km pe oră, în sus și în jos.” „S-ar putea să meargă în sus și în jos de-a lungul malului. Dar nu în larg”, am răspuns eu. „Păi, du-te cu ei”, a spus el. Am privit în jur și am văzut că acolo erau frații Wood și Sothmann, care erau cu mine în noaptea când am avut visul. Ei stăteau într-o canoe de culoare verde, încărcată cu echipament pentru tabără: corturi și alte materiale.

Bărbatul acela a repetat: „Du-te cu ei”. „Bine, dar ei nu sunt nici măcar barcagii”, am răspuns. „Eu sunt barcagiu și eu știu să conduc o canoe, dar ei nu vor reuși, și nu mă voi duce în acest fel”. El a spus: „Păi, ei te iubesc. De ce nu te duci înapoi și să înmagazinezi?”. Deci, m-am dus înapoi și am ajuns într-un loc micuț care semăna cu Klondike (un loc de aprovizionare pentru fermieri, situat la 60 km de civilizație), dar apoi s-a dovedit a fi acest tabernacol. Eu stăteam chiar aici și aduceam înăuntru butoaie mari cu cele mai frumoase bucate pe care le-am văzut vreodată: ridichi, ce păreau a avea 90 de centimetri, gullii, cartofi, alte verdețuri și multe altele. El mi-a zis: „Depozitează din belșug din toate acestea”. Iar eu am stat acolo și am început să depozitez, după care m-am trezit. Eu n-am putut să înțeleg și m-am gândit că e doar un vis, așa că l-am lăsat deoparte. Fratele Wood și alți frați au fost deranjați de asta. Dar iată tălmăcirea visului. După cum v-am spus, de multe ori a trebuit să aștept, pentru că unele lucruri le înțelegei numai după ce se întâmplă. Deci, iată și tălmăcirea. Noi am plănuit să mergem peste ocean.

Fratele Minor Arganbright, un prieten apropiat de-al meu, urma să plătească cheltuielile pentru mine și soția mea, ca să facem o călătorie în Palestina. Urma să mergem în iunie și să vizităm Elveția și Africa. Soția și Rebeca erau foarte emoționate, gândindu-se că vor trece prin Anglia, Germania, Franța și Palestina. Ele trebuiau să aștepte până făceam

campania din Africa, apoi urma să le luăm de pe drum. Ele aveau mari așteptări. Voi m-ați auzit spunând: „Dacă este voia Domnului...”. Întotdeauna spuneam: „Dacă este voia Domnului, voi începe o campanie peste ocean. Nu știu încă”. Deci, eram în așteptare. Dar iată ce a fost: acest domn Smith, primul meu antrenor de box, era în rândul de rugăciune. Vedeți? De multe ori eu chem oamenii sus și încep să am o vedenie pentru cineva de aici, apoi pentru cineva de dincolo și tot așa. Niciodată nu a fost prea bine, căci dacă am început cu o persoană, nu am mai lăsat-o decât dacă găseam ceva în rândul de rugăciune ce nu era chiar corect și El personal mă oprea pentru a-mi spune asta. Apoi mergeam mai departe și mă rugam pentru oameni. Rezultatele au fost de 100%. Astfel, au fost seri când m-am rugat pentru 400-500 de oameni, în timp ce altădată m-am rugat doar pentru 25-30 de oameni, poate chiar și mai puțini, pentru că după 10-15 vedenii sunt stors de puteri.

Ne întoarcem mereu la același lucru, la primul meu antrenor. La urma urmei, nu a existat nimic care să-i poată rezista, căci acesta era Cuvântul. Nu o denomi-națiune, ci Cuvântul. Apoi observați o altă parte a visului, când Meda nu mai era lângă mine și eu trebuia să merg peste ocean. Fratele Arganbright m-a sunat aseară și mi-a spus foarte emoționat: „Frate Branham, vom avea un concediu prelungit. Fratele Shakarian a avut un atac de inimă, așa că se contramandază călătoria peste ocean”. În Elveția puteam merge, dar numai pentru o adunare. Urma să avem o singură adunare într-o seară, iar restul trebuia să fie concediu, hoinărind prin țară, ceea ce era foarte frumos. Fratele Arganbright este printre creștinii de frunte și este un bun prieten al meu și al familiei mele, dar vedeți voi, el voia să mă urc în acea canoe mică și albă, din plastic, care este Cuvântul lui Dumnezeu, dar dincolo de ocean, unde dorea el să mergem, nu era suficient loc pentru a predica. Acesta este motivul pentru care i-am spus: „Așa nu! Doar pentru atâta nu pot să merg”.

El îmi spunea: „Du-te cu ei”, la care eu i-am răspuns: „Ei nu sunt barcagii (predicatori). Eu sunt un predicator. Dacă aș merge cu ei, aș petrece o vacanță împreună, căci aveam echipamentul de tabără”. Dar nu aș vrea să o fac, așa că am refuzat să merg. Asta a fost talmăcirea visului. Apoi, fratele Arganbright m-a sunat într-una din serile trecute. Desigur, noi am aflat că adunările de peste ocean au fost anulate datorită situației fratelui Shakarian. În Elveția urma să fie doar o adunare. Meda mi-a spus că ea nu vrea să meargă, așa că am sunat-o din Florida sau Georgia, și i-am

spus: „fratele Arganbright a sunat și mi-a spus că trebuie să plecăm pe data de 20 mai”. Ea a spus: „Nu se poate, tocmai atunci au copiii examen. Nu pot merge”. A trebuit să refuze și ea, căci și ea era inclusă. Era concediul ei. Chiar și visele, totul are un sens. Toate lucrurile au un anumit înțeles. Deci, visele au tălmăciri.

Acum, întorcându-mă înapoi la ce am vrut să vă spun, vreau să înțelegeți de ce sunt înregistrate aceste predici. Câți dintre voi își amintesc că v-am povestit cum, într-o dimineață, am auzit un glas la mine în cameră, după ce am avut o vedenie, care-mi vorbea despre un șarpe care a fost legat, și că nu trebuia să mă mai tem de nimic? Glasul îmi spunea: „Nu te teme!”. El a spus: „Nu ți-am dovedit că am fost cu tine oriunde ai mers?” Nu ți-am dovedit că sunt cu tine chiar și în călătoriile de vânătoare? Nu ți-am dovedit că sunt cu tine?” Apoi am auzit o voce dulce: „Prezența nelipsită a lui Isus Hristos este cu tine oriunde te-ai duce”. De aici îmi dau seama că ne îndreptăm spre ceva. Nu știu despre ce este vorba.

Aseară, după ce am ajuns acasă, am avut o vedenie. Am văzut niște ființe mici și slabe, care păreau niște băieți tineri ce aveau șepci pe cap. Noi eram la vânătoare și am împușcat un urs mare. Atunci, ei s-au întors spre mine și mi-au spus: „Este ceva neclar cu privire la adunare”. „Oricare ar fi confuzia, dacă trebuie să merg, voi merge oricum, oriunde ar fi”, am răspuns eu. Apoi vedenia s-a oprit. Nu știu ce este aceasta, dar vedenia a fost înregistrată. Voi să nu uitați că ea se va împlini negreșit, pentru că a fost o vedenie.

După data de 25 a lunii acesteia, voi pleca în Victoria Island, la niște indieni. Acolo trebuie să iei barca pentru a ajunge la ei. Am acolo un prieten bun, un misionar, cu care am fost la vânătoare, dar acum brațele lui sunt rănite în mai multe locuri. El a trebuit să trăiască printre acei indieni, așa că a fost mâncat de purici și de ploșnițe. El a adus la adunare pe unii dintre ei și pe șeful lor. Toți acei indieni sunt catolici, dar Duhul Sfânt s-a oprit la șeful lor și la cei care erau cu el și i-a vindecat chiar acolo în acea adunare. Ei fac comerț cu pește pe coasta aceea.

Soția mea, Meda, a primit o scrisoare de la o doamnă din Illinois. Am citit-o și am simțit că pur și simplu îmi arde inima. Doamna care a scris-o, spunea: „Soră Branham, fără îndoială, de când ești măritată ai trecut prin multe necazuri, datorate faptului că fratele Branham este mai mult plecat, iar tu rămâi tot timpul acasă cu copiii. Eu știu că copiii plâng după tatăl lor, știu ce simți, căci și eu am un soț minunat, dar acum vreau să-ți spun

povestea mea. În ultimii patru ani am avut patru operații majore. Luam câte 15-16 tranchilizante pe zi, trei injecții diferite de Lextron pe săptămână, care îmi produceau o stare nervoasă din pricina căreia nu puteam să dorm, așa că eram nevoită să iau și o mulțime de somnifere, dar cu toate acestea tot nu puteam să dorm.

Doctorul mi-a spus să mă duc la un spital de boli mintale, poate în felul acesta mă voi putea restabili. Din punct de vedere medical nu exista nici un tratament. Acest lucru m-a făcut să doresc să mă sinucid, să-mi părăsesc soțul iubit și pe fetița noastră”. Cred că ea era metodistă. Ei au găsit un ziar la un colegiu metodist din Bloomington, Illinois, în care se spunea că eu am fost acolo cu 11 luni în urmă. Vă amintiți adunarea din Bloomington. Ați fost acolo. Ea a mai spus: „Dar într-o zi, soțul meu m-a dus la o adunare. Domnul știa că nu mai puteam rezista nici o zi. Acolo, fiul tău, Billy-Paul, mi-a dat un cartonaș de rugăciune. Când soțul tău a strigat numerele de rugăciune, eu am fost prima în acel rând de rugăciune. Imediat ce am urcat pe platformă, el mi-a spus viața mea și tot ce am făcut, Apoi a adăugat: „Așa vorbește Domnul, acum totul s-a sfârșit”. Din clipa aceea, nu am mai avut nici o durere. Atunci cântăream 35 de kg, iar azi am 75 de kg. Soră Branham, când ești singură, gândește-te la o femeie din Kansas care acum este eliberată, pentru că soțul tău a ascultat de Domnul!”. I-am arătat scrisoarea și fiului meu Billy-Paul și i-am zis: „Billy, trimite această mărturie la Colegiul acela metodist”. El a mers și a adus un teanc, spunându-mi: „Citește și câteva din astea”. Am spus: „Știu, știu, sunt minunate, dar această scrisoare este suficientă”. Ați auzit despre cel care striga: „Necurat, necurat!”. Duhul rău îl gonea. Când a venit Isus, El l-a eliberat pe cel rob. Isus este Cuvântul. Așa că luați Cuvântul, iar acest Cuvânt îi eliberează pe cei robiți. Haideti să ne plecăm capetele pentru rugăciune.

Doamne, ca muritori noi știm că nu mai avem prea mult timp ca să vorbim, dar mă uit la aceste suflete flămânde de pelerini, care au venit din câmp, de la ferme, alții de la servicii publice, din industrie. Unii au condus prin munți și prin deșert, prin câmpuri, ca să ajungă aici. Apoi ei trebuie să stea în picioare. Dar ei sunt pelerini și nu aparțin acestei lumi, ci sunt aici doar ca mărturii, ca lumini așezate pe înălțimi, să lumineze în comunitățile unde trăiesc. Ei au venit aici ca să se dedice din nou și să se reîncarce cu Cuvântul și stau în picioare, nemișcați, tineri și bătrâni, pentru că Te iubesc pe Tine. De aceea sunt ei aici. Eu cred că toți știu că nimeni nu vine sute de

kilometri ca să stea în picioare, în înghesuială, doar ca să fie văzut. Noi suntem oameni săraci, Doamne, și nu venim îmbrăcați în haine scumpe. Noi venim să ne închinăm Ție. În inima noastră este un singur motiv și un singur scop: Tu ești Acela, Doamne. Rugăciunea mea este ca Tu să-i răsplătești pe toți din belșug. Îngăduie ca toți cei care au intrat pe aceste uși, să primească viața veșnică, căci greutățile de pe cale nu vor mai însemna nimic când vom ajunge la capătul drumului. Dacă sunt bolnavi, vindecă-i, Doamne.

Am vorbit despre celelalte adunări, Doamne, fără să știu sigur dacă voi merge, dacă va fi voia Ta, ca să împrăști sămânța. Ea va răsări dacă va cădea într-un pământ bun, și mă rog, Doamne, ca Tu să îndrepti sămânța spre un pământ potrivit. Aici, pe platformă, la amvon, sunt așezate batiste și pachete, ceea ce înseamnă că oamenii sunt bolnavi și în nevoi. O, Dumnezeule al cerului, Tu, care L-ai înviat pe Hristos din morți și ni L-ai prezentat nouă, în aceste zile din urmă, în forma Duhului Sfânt, fie ca El, care este omniprezent, El, care știe toate lucrurile, El, care este atotputernic, să privească în jos, peste aceste lucruri, iar atunci când vor fi atinse de cei bolnavi și suferinzi, să fie vindecați imediat.

Doamne, mă gândesc și la acea fermeie din Kansas a cărei mărturie am citit-o aici. Ea este fericită acum, fără dureri, și medicii nu i-au mai găsit nimic, așa că nu mai are nevoie de niciun medicament, de niciun somnifer. Ea doarme bine. Totul este în regulă. O, Doamne, cu adevărat când vii Tu, totul este în ordine. Ți mulțumim pentru aceasta. Acum, Tată, în timp ce ne îndreptăm spre Cuvânt, Te rugăm să binecuvântezi Cuvântul Tău și să îl faci să nu se întoarcă fără rod la Tine, ci să fie însoțit de ceea ce ai hotărât Tu, împlinind astfel scopul pentru care a fost dat. Te rugăm aceasta, în Numele lui Isus. Amin.

Acum, ostașilor, voi toți, pregătiți-vă săbiile, căci vom declara război vrăjmașului. Vom deschide Scriptura și vom citi din Ioan 10, primele cinci versete: *„Adevărat, adevărat vă spun că cine nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe altă parte, este un hoț și un tâlhar. Dar cine intră pe ușă, este păstorul oilor. Portarul îi deschide, și oile aud glasul Lui; El își cheamă oile pe nume, și le scoate afară din staul. După ce și-a scos toate oile, merge înaintea lor; și oile merg după el pentru că îi cunosc glasul. Nu merg deloc după un străin, ci fug de el pentru că nu cunosc glasul străinilor”*.

Subiectul pe care l-am ales pentru dimineața aceasta este:

„Înțelepciune contra credință”. Sunt numai două surse prin care putem trăi, ați știut aceasta? Mi-am notat mai multe versete biblice la care ne vom referi în continuare. Sunt numai două surse de unde ne putem alimenta viața: una este înțelepciunea, iar cealaltă este credința. Să ne gândim la ce produce fiecare din ele. În dimineața aceasta vom cerceta Biblia, vom vorbi despre aceste două surse și vom arăta, cu ajutorul Domnului, ce sunt ele, ce au făcut și ce fac ele. Pentru început, vom observa că în Geneza, în primul capitol, facem cunoștință cu credința și cu înțelepciunea. Aceste două surse sunt și astăzi prezentate oamenilor. Dumnezeu este dătătorul credinței, ca oamenii să creadă și să se încreadă în Cuvântul Său, în timp ce satana este autorul înțelepciunii, încercând să-i facă pe oameni să accepte înțelepciunea lui, pentru ca astfel să-i tragă înapoi de la credința în Cuvântul lui Dumnezeu.

Nouă ni se pare ciudat că acest capitol al Genezei, capitolul seminței, începe astfel. Vedem că toate lucrurile care sunt astăzi își au originea în Geneza, pentru că cuvântul „geneza” înseamnă „începutul”. **Trebuie să urmărim fiecare lucru până la începutul lui.** Aici am un mic gând pentru voi: fiecare lucru care are un început, are și un sfârșit. Lucrurile care nu au început, nu au nici sfârșit. Acestea sunt singurele lucruri veșnice. Dacă așa stau lucrurile, am să vă pun o întrebare: cum poate cineva vorbi despre un Fiu „veșnic” al lui Dumnezeu, căci dacă este Fiu, trebuie să fi avut un început? Dacă El este „Fiul veșnic”, cum poate fi un fiu și să fie și veșnic, căci „Fiu” înseamnă că este rodul cuiva? Deci nu poate fi un „fiu veșnic”. Nu există un „Fiu veșnic” al lui Dumnezeu. Dacă El nu a avut un început, El nu poate fi decât veșnic. Dar dacă era Fiu, El a avut un început. Deci, nu poate fi un „Fiu veșnic”. Dumnezeu cel veșnic S-a descoperit în Fiul, înțelegeți? Dumnezeu veșnic, pentru că Dumnezeu este singurul care este veșnic. Și singurul mod prin care noi putem trăi veșnic este să avem viața veșnică. Aceste trupuri mor, toate părțile lor mor, dar partea care este veșnică și care este Dumnezeu, nu moare. Cuvântul, Biblia este veșnică, pentru că este Dumnezeu în formă de cuvânt. Deci ce a fost în Dumnezeu, în gândurile lui, înainte de a fi fost vorbit vreun Cuvânt, era Dumnezeu. Puteți vedea aceasta? Era Dumnezeu. De aceea, fiind hotărâți mai dinainte, cele hotărâte dinainte sunt lucrurile care au fost în Dumnezeu din veșnicie. Apoi noi am fost chemați la existență prin Cuvânt. Prin ce Cuvânt? Prin acest Cuvânt, Cuvântul lui Dumnezeu.

Dumnezeu este autorul credinței; satana este autorul înțelepciunii.

Dumnezeu a dat primilor Săi copii Cuvântul Său și le-a spus că trebuie să-L creadă, și a stabilit pedeapsa cu moartea în cazul în care ei nu credeau în el. Satana a venit acolo și a încercat să-i ofere Evei înțelepciune: „*Vi se vor deschide ochii (vei fi înțeleaptă) și vei fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul*”. De aici se vede clar că înțelepciunea vine de la diavol. E ciudat, nu-i așa? Dar este adevărat. Înțelepciunea vine de la diavol; el este dătătorul ei și noi știm că tot ce are satana este o pervertire a originalului. Păcatul este o pervertire a neprihănirii; adulterul este o pervertire a actului legal; minciuna este pervertirea adevărului. Dar există și o înțelepciune adevărată, înțelepciunea lui Dumnezeu, și aceasta înseamnă a rămâne în Cuvântul Lui. Prin înțelepciunea lui, satana încearcă să sucească Cuvântul. Aceasta este înțelepciunea despre care vorbesc eu. El vine cu o doză anumită de credință.

Pentru a-l accepta pe satana, trebuie să-l crezi. Deci, există o credință pervertită. Aceasta înseamnă că oricine încearcă să sucească Cuvântul lui Dumnezeu sau să-l facă să spună ce nu spune de fapt, este influențat de un duh rău care îi oferă înțelepciune împotriva înțelepciunii lui Dumnezeu. Îi vom spune, deci, înțelepciune, și nu credința lui satana. Mulți oameni care primesc această înțelepciune, sunt sinceri și pe deplin încredințați că sunt bine, dar cortina împarte calea în două, așa că unica posibilitate de a fi sigur este să vă întoarceți la Cuvântul original. Atunci totul se va baza numai pe Cuvânt. Noi am văzut că cele două surse, înțelepciunea și credința, sunt în contradicție încă de la început, din grădina Eden. Au fost copii de ambele părți. Dar care este înțelepciunea despre care vorbim? Este înțelepciunea care nu va fi de acord cu faptul că tot Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat, este înțelepciunea care te îndepărtează de la adevăr și care se va prezenta pe sine ca o înțelepciune și o cunoștință mai înaltă. Și dacă această înțelepciune vine de la satana, înseamnă că toți copiii lui trăiesc prin ea. Și dacă credința lui Dumnezeu vine de la Dumnezeu (și Dumnezeu este Cuvântul!), înseamnă că toți copiii lui Dumnezeu vor trăi prin credință. Spune undeva Biblia că cel neprihănit va trăi prin înțelepciune? Nu! Sigur că nu. Noi vom trăi prin credință: „*căci cel neprihănit va trăi prin credință*”, nu prin ceea ce vei învăța, ci prin credință.

Acum, haideti să luăm mai întâi înțelepciunea. Ea are argumente, pe când la credință nu găsești așa ceva. Aș vrea să deschidem Biblia la Geneza 3 și să învățăm aceste lucruri. Ce încercăm să facem în această dimineață? Să urmăm ce a spus Domnul: „Depozitați hrana, căci într-o zi

veți avea nevoie de ea!”. Vom începe citirea de la versetul 1, ca să vedem că înțelepciunea are argumente: „Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii (crezând, vorbind Cuvântul): „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: „Să nu mâncați din toți pomii din grădină?” Femeia a răspuns șarpelui: „Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină, dar despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: „Să nu mâncați din el (a citat Cuvântul) și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți”. Eu cred că o credință adevărată va ține tare de aceasta, este adevărat? Acum priviți: „Atunci șarpele a zis femeii: „Hotărât că nu veți muri!”.

Vedeți, aici apar argumentele: „Dumnezeu e prea bun, e prea milos și vă iubește prea mult”. Voi puteți să-l auziți și astăzi pe acest diavol bătrân: „Dumnezeu e prea bun ca să facă aceasta. Dumnezeu n-o va face. El nu pedepsește”. Dumnezeu va face exact ceea ce spune Cuvântul Său! „Hotărât că nu veți muri!” Vedeți ce a încercat el să facă? Vroia s-o determine pe Eva să vină și ea să argumenteze împreună cu el. **În momentul în care vîi cu argumente la Cuvântul lui Dumnezeu, îți pierzi credința.** Nu încercați să argumentați: „oare este, oare nu este, poate că...”, ci stați pur și simplu pe Cuvântul lui Dumnezeu. Eva a avut o abordare corectă, dar i-a ascultat argumentele. Și astăzi sunt o mulțime de oameni care au o cunoștință corectă și știu că acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, dar cu toate acestea, îi lasă pe niște studenți de la seminar să argumenteze și să-i îndepărteze de Duhul Sfânt și de lucrurile lui Dumnezeu. Aruncați afară argumentele!

Acum să citim versetul 4 din Geneza, căci vreau să vă spun de ce a vorbit satana în felul acesta: „Atunci șarpele a zis femeii: „Hotărât că nu veți muri; dar Dumnezeu știe că în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul”. Vedeți? I-a arătat argumentele lui: „Nu ți-ar plăcea să fii asemenea lui Dumnezeu?”. Cu alte cuvinte: „Dacă vrei să fii cu adevărat dreaptă înaintea lui Dumnezeu, ascultă-mi sfatul, căci El nu a vrut să spună ce ai înțeles tu”. Când auziți pe cineva spunând așa ceva, îndepărtați-vă imediat de el, căci acesta este șuieratul șarpelui. Sună rezonabil, dar nu este adevărat. Credeți ce a spus Dumnezeu!

Geneza 3.6: „Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat...”. Vedeți ce a făcut? Argumentele lui au făcut-o să știe că era corect și adevărat). „...Și plăcut de privit, și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva

mintea”. Ce să deschidă? Credința? „...*Era de dorit să deschidă cuiva mintea.*” Vedeți? Înțelegeți ce a făcut satana? El și-a prezentat cunoștința lui, care era contrară Cuvântului: „...*să deschidă mintea*” (în engleză este scris: *Să facă pe cineva înțelept*) „*A luat deci din rodul lui, a mâncat și a dat și bărbatului ei care era lângă ea, și bărbatul a mâncat și el. Atunci li s-au deschis ochii la amândoi; au cunoscut că sunt goi, au cusut laolaltă frunze de smochin și au făcut șorturi din ele*”. De la ce a început totul? De la argumentări, dar credința nu are nevoie de argumente. Astfel, dacă ai credință, nu mai argumentezi, ci crezi pur și simplu.

Când se roagă pentru tine și accepți Cuvântul lui Dumnezeu pentru vindecare, nu mai argumenta pe baza simțurilor tale și nici pe altceva. Nu e nevoie de nicio argumentare. Dumnezeu a spus-o și asta este tot. O, cum mi-ar plăcea să mă opresc aici pentru câteva minute și să iau un subiect despre această problemă, dar mai am încă vreo 40-50 de texte la care vreau să mă refer. Argumentările... Vreau să vă spun ceva. Domnul dă o vedenie cu privire la un lucru care se va întâmpla. Pe mine nu mă mai interesează dacă e ceva contrar acestui fapt, căci știu că satana este acela care încearcă să prezinte lucrurile așa. El va încerca să vină cu argumente: „O, nu vei putea reuși!”.

Am să vă dau un exemplu referitor la ceea ce tocmai am vorbit. Domnul știa că nu voi putea să merg la acele întâlniri cu acei frați, la vânătoare, și mi-a dat o vedenie, trimițându-mă în British Columbia. Când am ajuns acolo, ghidul mi-a spus: „Eu n-am mai văzut urși grizzly. Am trăit aici toată viața. Nu există urși grizzly aici. Nu vei găsi așa ceva acolo”. Vedeți? Satana încerca să mă îndepărteze de făgăduință, aducând argumente contra vedeniei. El îmi șoptea: „Poate nu ai înțeles vedenia”. Dar eu am înțeles-o foarte bine și știam că este „Așa vorbește Domnul”. Voi știți cu toții cum a fost vedenia și știți cum a venit acel caribu pe care l-am împușcat. Ghidul, care era un frate cumsecade, mi-a spus: „Frate Branham, fratele meu a avut epilepsie, iar tu ai călătorit într-o zi până acolo sus și mi-ai spus că trebuie să fac un anumit lucru și epilepsia va înceta. Când am făcut exact ceea ce a spus Duhul Sfânt, el nu a mai avut nici o criză”. Apoi a continuat: „Acum iată-ne aici, pe vârful muntelui, unde pe o distanță de 5 kilometri nu este nici un tufiș, iar tu ai spus că vei omorî un urs grizzly”.

„Aceasta este „Așa vorbește Domnul”, i-am răspuns eu. Vedeți voi cum încerca satana să mă facă să nu mai cred? Noi am pornit în jos, pe

munte. Cu cât ne apropiam, el spunea: „Mai avem doar 1,5 km și ajungem jos”.

- Te îndoiești, Bud?, l-am întrebat eu.

- Nu, deloc.

Am mai mers cam 1 km, iar el a spus: „Mai avem doar 1 km”. „Da, așa este”, am răspuns. El spunea: „Gândește-te, mai este doar 1 kilometru...”. Vedeți? El tot aducea argumente. El a spus: „Acum putem vedea totul în jur și iată că nu este nimic”. „E adevărat”, am răspuns eu. „Dar Dumnezeu care mi-a spus aceste cuvinte, poate crea unul. Nu mai argumenta, ci crede doar! Nu mai da nici o atenție argumentelor raționale, ci crede ceea ce a spus El. Asta-i tot”. Stăteam acolo și priveam acel peisaj minunat. Era la asfințit și se putea vedea orice pe o distanță de 5 kilometri. Când m-am întors și am privit în spate, cam la 2 km de mine am văzut un urs grizzly argintiu, de 2,7 metri. Cum a ajuns acolo, nu știu, dar era acolo.

Vedeți? Nu argumentați rațional, ci credeți. Indiferent care sunt împrejurările, nu le dați nicio atenție, ci credeți! Acum, dacă Dumnezeu a spus: „*În ziua în care veți mânca, veți muri*”, satana a venit și a zis: „Păi, stai să-ți spun ceva. Și noi suntem de acord că Dumnezeu are dreptate. Așa e. Noi credem acest Cuvânt, eu cred că este adevărat, dar ascultă-mă puțin, El nu a vrut să spună chiar așa!” Ba da, chiar așa a vrut să spună. Dumnezeu a vrut să spună exact ce a spus. Satana a spus însă: „Stai să te lămuresc, să vezi de ce a spus așa. Voi nu sunteți încă chiar așa de înțelepți, n-aveți încă înțelepciune, ci vă asemănați cu niște oi care trebuie conduse, nu sunteți încă pe propriile voastre picioare”. Dar Dumnezeu este acela care vă vrea ca pe niște oi! „O, voi nu aveți încă doctoratul. Încă nu aveți destulă educație, dar eu am înțelepciune și o să vă dovedesc. Iată, voi nu știți ce este bine și ce este rău. Voi știți că acolo este ceva, dar voi nu știți despre ce este vorba. Lăsați-mă pe mine să vă arăt cum se face”. Asta e tot ce a vrut să-i spună femeii. Asta e tot ce a vrut să facă: „Haideti să vă arăt cum să faceți”. „Dar vom muri”, a spus Eva. Satana i-a spus: „Hotărât că Dumnezeu nu va face așa ceva. Dar va afla că și tu ești înțeleaptă”. Vedeți? El își punea înțelepciunea lui împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Despre această înțelepciune vă vorbesc eu. Despre înțelepciunea care se ridică împotriva Cuvântului. Acolo s-a dat prima bătălie, iar Cuvântul lui Dumnezeu a rămas ferm și adevărat. Când ei s-au făcut părtași la lucrurile oprite, ei au murit și mor până astăzi. S-a dovedit chiar acolo în mod categoric.

Înțelepciunea argumentează, așa cum am citit din Geneza 3, de la 1 la 7. Acum, cei care credeți că înțelepciunea vine cu argumente, spuneți: „Amin”. Voi ziceți: „Doctorul spune: „Ei bine, eu vă spun...”. Haideți să luăm ca exemplu femeia despre care v-am vorbit mai înainte. Doctorul i-a zis că el nu mai poate face nimic. „Ești terminată, nu mai există speranță pentru tine, du-te la un spital de nebuni”. Ea a spus: „Înainte să merg într-una din acele celule, mă voi sinucide”. Dar ce s-a întâmplat după aceea? A intrat Dumnezeu în scenă. Ea citise anunțul din ziarele din Kansas tocmai din Bloomington, Illinois. Credința vine în urma auzirii. Timp de patru ani ea a trecut prin patru operații majore, lua 15-16 calmante, ceea ce este suficient ca să omori un om. Ea lua medicamente pentru starea mentală. Lua două tablete de somn, dar nu putea dormi cu ele. Era nenorocită, îi era rău toată ziua și toată noaptea, an de an, și nimic nu se putea face. Dar credința vine în urma auzirii. Când a ajuns acolo, Dumnezeu a pus-o pe platformă, să fie prima, iar când m-am apropiat de ea, i-am zis: „Ce faci, soră?” Femeia nu auzise niciodată despre aceste lucruri, dar eu i-am spus: „Ești doamna cutare și vii din Kansas”.

Acest lucru a pus-o imediat pe gânduri: „L-am auzit pe acest om spunând că Hristos este același ieri, azi și în veci, și că El a promis că se va descoperi în Biserică în zilele din urmă, când lumea va fi la fel ca în timpul Sodomei și Gomorei. Acum văd că aceasta se întâmplă chiar aici”. „Ai fost operată de patru ori și te-au văzut mai mulți medici”, am continuat eu. „Oare de unde știe aceste lucruri?” și-a zis ea. „Omul acesta mic și chel nu cunoaște aceste lucruri. De unde le știe?” Eu am spus: „Pe drumul tău încoace s-a întâmplat cutare și cutare lucru”. „Acesta era subiectul despre care tocmai a predicat el. Acesta este Cuvântul” Dar știți, satana a spus: „Dacă vei accepta aceste lucruri, ce va zice pastorul tău?” Nu are nicio legătură cu asta. Vedeti? Puneți deoparte argumentele. „Dar doctorul tău a spus că trebuie să te duci într-o instituție de boli mintale.” Puneți deoparte argumentele și spuneți: „Eu aștept să văd ce-mi va spune Dumnezeu despre asta”. Eu nu mai știam ce să-i spun, dar Duhul lui Dumnezeu a venit, i-a vorbit, iar ea a crezut. Ea nu a avut argumente. „După ani de suferință, căderi nervoase și operații, este de neconceput cum am putut să fiu vindecată aici, într-o secundă”, a spus ea. Ea nu s-a gândit la argumente, ci a crezut. Credința este aceea care i-a adus vindecarea pe loc. Dacă doriți să-i scrieți, Billy vă va da adresa ei. Înțelepciunea va veni întotdeauna cu argumentele ei, dar credința nu argumentează, ci se ține cu tărie de Cuvânt,

de făgăduință.

Haideți să deschidem la Romani 4.17, unde Pavel scrie despre viața lui Avraam. Aici nu se spune nimic despre fuga lui Avraam în Gherar, ci scrie doar că: „*Avraam a crezut pe Dumnezeu*”. În Romani 4.17, Pavel a scris (mie îmi place că Pavel a stat pe Cuvânt): „...*după cum este scris: „Te-am rânduit să fii tatăl multor neamuri*”. „*Te-am rânduit!*” Avraam avea 75 de ani și trăia cu nevasta lui de când erau tineri. Ea era pe jumătate sora lui, dar nu au avut niciun copil pentru că ea era stearpă. Dar iată că Dumnezeu l-a întâlnit și i-a spus: „*Te-am rânduit (la timpul trecut, deci înainte de întemeierea lumii) să fii tatăl multor neamuri*”. Nu tatăl multor copii, ci al multor națiuni. Gândiți-vă la asta! „*El, adică, este tatăl nostru înaintea lui Dumnezeu, în care a crezut, care înviază morții, și care cheamă lucrurile care nu sunt, ca și cum ar fi (Nu argumentează deloc!) Nădăjduind împotriva oricărei nădejdi (Nici o speranță măcar! Ce ar fi fost dacă el ar mai fi argumentat? Nici măcar o speranță nu mai era!), el a crezut, și astfel a ajuns tatăl multor neamuri, după cum i se spusese: „Așa va fi sămânța ta*”.

Indiferent ce se spune, dacă Dumnezeu a spus ceva, asta a fost totul. O, dacă ar fi stat Eva pe Cuvânt! Dar ea s-a oprit ca să se gândească, a vrut să primească puțină înțelepciune. Lui Avraam, însă, nu i-a trebuit nici o înțelepciune, ci a vrut doar Cuvântul: „Dumnezeu așa a spus și asta pune capăt discuției!” Voi știți că am mai vorbit despre aceasta de multe ori. El s-a dus și a cumpărat toate lucrurile necesare pentru copilaș. Sara i-a făcut botoșei și deși timpul trecea, an după an, el continua să zică: „Binecuvântat să fie Domnul! Îl vom avea”. Poate că medicul i-a spus: „Acest lucru e imposibil. Voi nu mai puteți avea copii”. „La mine nu veni cu așa ceva! Noi îl vom avea și asta e tot.” Da, asta era tot. „*Nădăjduind împotriva oricărei nădejdi, el a crezut...*” Toată nădejdea trecuse, dar el încă credea. Nădejdea se terminase, era moartă, era moartă la orice cercetare științifică, orice resursă de înțelepciune era terminată, nădejdea trecuse, dar el credea încă. Ce era aceasta? Credința. Credința în nădejde când nădejdea nu mai exista. Aș vrea să mai zăbovesc puțin la acest subiect. Totuși el a crezut, nădăjduind, și a zis: „El mi-a spus: „așa va fi sămânța ta”.

Acum să vedem ce spune versetul 19: „*Și fiindcă n-a fost slab (În ce? În cunoștință? În înțelepciune? Avea un titlu? Nu, nu!) în credință, el nu s-a uitat la trupul său (Orice speranță era dusă pentru că trupul lui era*

„mort”) - *avea aproape o sută de ani* -, *nici la faptul că Sara nu mai putea să aibă copii*”. Nădejde nu mai era, trupul lui era mort, pântecul Sarei era mort. Și ce a făcut? V. 20: *„El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință (înțelepciune), ci întărit prin credința lui a dat slavă lui Dumnezeu, deplin încredințat că El ce făgăduiește, poate să și împlinească*”. Acolo nu au fost nici un fel de argumente, ci el a luat Cuvântul și s-a ținut de el. Vedeți? Credeți că acesta este Cuvântul lui Dumnezeu? Atunci de ce puneți la îndoială unele cuvinte sau făgăduințe din el? Cum puteți spune că aceasta este doar o parte și alegeți ce vă place din el? Nu e posibil să faceți așa ceva! Ori este totul bun, ori nu este nimic. Dacă vedeți că acesta este adevărul, țineți-vă de el! Nu-l lăsați, oricare ar fi împrejurările, indiferent de argumente: „tu nu poți...!”. Nu faceți asta! Stați pe făgăduința lui Dumnezeu.

Dacă eu stau de partea lui Hristos, iar El mi-a dat Duhul Sfânt, înseamnă că Duhul Său depune mărturie despre Viața Lui în mine. Vedeți? Poate că atunci când va trebui să mor, satana va încerca să-mi spună: „Vezi, tu nu ai aparținut nici unei organizații...”. Stați pe Cuvânt! „Tu nu ai făcut asta și cealaltă...” Satana nu mai are ce argumenta. Este Cuvântul lui Dumnezeu. Rămâi cu Cuvântul, iar Cuvântul înlătură toate argumentele. Nu argumenta în niciun fel, ci ține-te doar de Cuvânt. Credința se încrede pur și simplu în Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este fundamentul și aceasta este ceea ce a vrut Dumnezeu pentru omenire: să se încreadă în fiecare cuvânt spus de El.

Eva a crezut o mare parte din Cuvânt, dar a lăsat un lucru mic afară, prin faptul că a acceptat argumentele satanei: „Păi, dacă voi deveni înțeleaptă..., poate așa trebuie să fie lucrurile...”, dar chiar acolo s-a pierdut ea. Acolo a început să se scufunde. Și acolo a tras întreaga omenire în mormânt, pentru că s-a îndoit de un singur cuvânt. Unii spun: „Păi, eu cred că acesta-i adevărul. Cred că Dumnezeu poate să salveze, dar mă îndoiesc că poate să vindece. Cred în Duhul Sfânt care a căzut la Cincizecime, dar nu scrie nicăieri că a mai avut loc un botez cu Duhul Sfânt și după aceea”. Vedeți? Cam așa vorbesc unii, și cu toate acestea ei spun că sunt biserica lui Hristos. Ei au o formă de evlavie, dar îi tăgăduiesc puterea. Dar noi trebuie să credem, nu să argumentăm. Nu încercați să aveți înțelepciune, ci credeți doar Cuvântul. Înțelepciunea încearcă să argumenteze, prezentându-vă o cale mai bună, dar exact aceasta a făcut satana cu Eva. El i-a zis: „O, dar nu vei muri! Hotărât că nu se va întâmpla aceasta, pentru că

Dumnezeu este bun”. Singurul lucru care mă face să am încredere că El este un Dumnezeu bun, este faptul că El stă pe Cuvântul Său.

Cum vrei să fii corect, dacă nu procedez corect? Dacă vă voi spune un lucru, iar apoi voi face altceva, cuvântul meu este destul de șubred, nu-i așa? Dumnezeu este bun pentru că El ne-a vorbit Cuvântul, iar noi trebuie să trăim prin acel Cuvânt. Este scris: „*Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu*”. Deci, Dumnezeu trebuie să stea pe Cuvântul Său, și tocmai aceasta Îl face să fie un Dumnezeu bun. Dacă El ar spune: „Bine, treacă și asta, îi las să facă și lucrul ăsta, e în regulă”, înseamnă că ar fi un ușuratic. Vedeți? Atunci nu ar mai fi Dumnezeu, ci ar fi asemenea unui om. Deci, ca să fie un Dumnezeu bun, El trebuie să stea pe Cuvânt. Cum ar fi dacă i-ar lăsa pe unii să curvească puțin, pe alții să bea puțin, pe alții să mintă sau să fure puțin, iar mie să-mi ceară să mă conformez regulilor ? Nu se poate!

El are o singură cale, și tot ce intră, intră pe acea poartă: „*Strâmtă este poarta, îngustă este calea*”, nimic întinat nu va putea intra prin ea. În Apocalipsa este scris: „*Afară sunt câini, vrăjitorii, curvarii*”, „*ferice de cei ce care păzesc toate poruncile Lui, ca să aibă drept la pomul vieții*”. Așa este. Există o singură cale și aceasta este Dumnezeu, de aceea nu căutați argumente ca să mergeți pe o altă cale. Episcopul catolic Sheen spunea: „A încerca să trăiești cum spune Biblia, e ca și cum ai umbla prin ape murdare”. Dacă acel om are dreptate, înseamnă că Biblia este greșită, dar dacă Biblia are dreptate, atunci acel om este greșit. Pe cine vei crede: pe Dumnezeu sau pe oameni?

Se spune: „Păi, nu e chiar așa cum este scris!” Înseamnă exact ceea ce este scris. Aceasta a fost prima minciună a diavolului cu care s-a dus și la Eva: „O, nu-i chiar așa cum a spus Dumnezeu! El e prea bun ca să facă asta. Hotărât că nu veți muri”. Dar ei au murit! Și așa se va întâmpla de fiecare dată. Trebuie să te întâlnești cu Cuvântul. Înțelepciunea încearcă să intre pe o cale mai bună, mai modernă, mai populară, mai ușoară. Să luăm, de exemplu, un bărbat care este corectat de Dumnezeu. El se decide să vină la altar împreună cu soția lui, să înceteze cu jocurile de cărți, cu distracțiile, în timp ce soția lui se decide să-și lase părul să crească, să nu se mai fardeze. El trebuie să renunțe la fumat, să nu mai bea, să iasă din societatea înaltă în care este și să se smerească la altar.

El trebuie să suporte să fie numit fanatic, Beelzebul și alte nume. „Voi fi un bărbat religios, dar voi merge la biserica aceea, pentru că voi

sunteți prea înguști”. Iată-vă! Aici este necazul. În câteva minute vom atinge un punct important. Atunci cum veți ști ce este bine și ce este rău? Ei încearcă să facă Cuvântul să spună ceea ce îi învață cunoștința, pentru că cunoștința sau înțelepciunea încearcă să aducă argumente. Înțelepciunea găsește întotdeauna o cale mai ușoară, dar țineți minte: Nu există nici o altă cale, decât calea lui Dumnezeu. Înțelepciunea încearcă să spună: „Ei bine, voi știți că nu putem face asta în timpul acesta”. Dar oricum trebuie s-o facem! Înțelegeți? Ea încearcă să găsească o cale mai ușoară, să facă în așa fel ca Biblia să spună lucruri pe care ea nu le spune. Ce a încercat să facă satana cu înțelepciunea? A încercat să arate că Cuvântul lui Dumnezeu ar spune ceva ce în realitate nu a spus. Exact așa se întâmplă astăzi. Când încearcă să facă Cuvântul lui Dumnezeu să spună ceva ce el nu spune, ei zic: „Frate Branham, tu nu ai interpretarea corectă”.

Biblia spune că nicio proorocie nu se tâlcuiește singură. De ce nu poate fi interpretată în mod particular ? De ce? Cuvântul Domnului vine întotdeauna la prooroci. Este interpretat de către prooroc. Nimeni nu-i poate da o tălmăcire personală. Proorocii îl tălmăcesc deja pentru voi. Așa este scris aici, așa ar trebui să fie. Dumnezeu trebuie să aibă o unitate de măsură după care să-i judece pe oameni. Dacă aceasta ar fi o biserică, atunci care dintre toate este cea bună, când există aproape 900 de organizații diferite? Care e cea corectă? Cum știi că vei trece? Ce se întâmplă dacă ești metodist, dar bapțiștii sunt cei ce au dreptate? Ce se întâmplă dacă ești penticostal, dar presbiterienii au dreptate? Dacă ești catolic, și luteranii au dreptate sau dacă ești luteran și catolicii au dreptate? Trebuie să fie ceva fundamental. „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.*” Vedeți? Cuvântul era în Dumnezeu și era Dumnezeu. Era gândul Lui care a fost întotdeauna cu El, pentru că gândurile lui Dumnezeu au fost veșnice, așa cum este și Dumnezeu. Amin. Vedeți? Acesta nu-i lapte smântânit, frate! Gândurile lui Dumnezeu exprimate sunt Cuvântul Lui. Și la început, (atunci când a început timpul), era Cuvântul (gândurile lui Dumnezeu) și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Înțelegeți? El era ce erau gândurile Lui. Aceasta sunteți și voi, adică ceea ce sunt gândurile voastre. Nu contează faptul că încercați să trăiți altfel, căci gândurile voastre sunt ceea ce sunteți voi în realitate. Astfel, este posibil să vă purtați ca niște persoane cumsecade, dar în inima voastră să fiți niște preacurvari sau orice altceva, căci acestea sunt gândurile voastre, aceștia sunteți voi. Dar gândurile lui

Dumnezeu au fost Cuvântul Lui, care era cu El și în El, adică era Dumnezeu însuși. La început a fost Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. Apoi, Cuvântul s-a făcut trup. Gândurile lui Dumnezeu erau exprimate într-un trup omenesc; s-a făcut trup și a locui printre noi.

Dacă voi aveți astăzi viața veșnică, sunteți în Dumnezeu. Prin faptul că Dumnezeu este în voi, sunteți gândul exprimat al lui Dumnezeu. Atunci nu mai ascultați nici o argumentare, ca să nu vă fie luată cununa și dată altuia. Nu mai acceptați niciun argument, ci credeți că doar ce a spus Dumnezeu este adevărul și rămâneți la adevăr. Argumentările înțelepciunii încearcă să vă facă să credeți că Cuvântul a spus ceva ce în realitate nu a spus. Voi spuneți: „frate Branham, așa este?”. Haideți să ne întoarcem din nou la Geneza 3.4, ca să aflăm dacă înțelepciunea încearcă să facă Cuvântul să spună ceva ce nu a spus de fapt: „*Atunci șarpele a zis femeii: „Horărât că nu veți muri...”*”. Vedeti ce prezintă el? Încearcă să facă Cuvântul să spună ceva ce, în realitate, nu spune.

Dumnezeu a spus: „*Veți muri...*”. Dar satana a prezentat lucrurile înțelept, spunând: „*Hotărât că nu veți muri!*”. Vedeti? Încearcă să facă Cuvântul să spună altceva decât spune. Așa face și astăzi înțelepciunea. O, frate, cum ne-am oprit noi la aceasta! Seminarele, școlile teologice și toate celelalte, sunt cuiburile ei, acolo își are ea rădăcinile, încercând să facă Cuvântul lui Dumnezeu să spună ceea ce nu spune în realitate. Eu provoc pe oricine să-mi arate crezul apostolic în Biblie; provoc pe oricine să-mi arate în Biblie „comuniunea sfinților”, pe care o cred și protestanții și catolicii. Vă provoc să-mi arătați toate aceste lucruri în Biblie. Înțelepciunea încearcă să argumenteze. Lupta noastră nu este firească, ci noi trebuie să aruncăm toate argumentele, să înlăturăm legăturile satanei, acea creatură frumoasă.

El nu este un fățarnic murdar. O, nu! Așa este în interior, dar pe dinafară păcatul este de două ori mai frumos. Știați că păcatul este frumos? Câți bărbați și femei dintre noi sunt trecuți de cincizeci de ani? Ridicați mâna. Poate că nu s-ar cuveni să le întreb și pe femei, dar cred că s-ar cuveni să acceptăm cu toții adevărul. Aș vrea să vă întreb ceva. Ați observat că femeile de astăzi sunt de două ori mai frumoase decât cele din trecut? Dacă este așa, ridicați mâna. Sigur că da, luați niște fotografii vechi și priviți la bunicuța cu cămașa lungă și cu coada de păr atârând pe spate. Nu era prea atractivă la privit, nu-i așa? Dar priviți femeile de astăzi. Ele

au rochii mulate pe corp, ceea ce le permite să li se vadă toate formele (nu pot să facă o mișcare fără să păcătuiască!), au fețele vopsite cu cosmeticele de la Max Factor, iar părul îl poartă ca fetițele, poartă fuste scurte, deasupra genunchilor, în cazul în care au pe ele o fustă! Dacă le privești, sunt cu adevărat drăguțe. Satana știe cum să procedeze! El este autorul acelei frumuseți care dă naștere păcatului.

Pământul însuși este un pântec. Unde și-a semănat Dumnezeu sămânța? Într-un pântec. Și ce face omul? Exact ce face diavolul, dacă poate, deformează, denaturează acel rod. Diavolul a produs prima încrucișare, aducând la suprafață acel copil denaturat. Dar dacă a făcut aceasta cu omul, la fel face și cu pământul. Cum? Hibridând totul a dat naștere unor creaturi cum n-au mai fost niciodată. Voi știți la ce mă refer. Din această cauză există o creațiune deformată căreia Dumnezeu îi va pune capăt. Lumea este într-un haos total, totul este greșit. Râurile sunt poluate, aerul este poluat, murdărie, mirosuri insuportabile. Un indian bătrân mi-a zis odată: „Omule alb, eu nu mai vreau să trăiesc. M-am săturat să mai lupt. Unde sunt copiii mei? Mor de foame. Unde este soția mea? Înainte ca să veniți voi, albi, cu femeile voastre, cu whiskey-ul și cu păcatul vostru, noi trăiam în pace. Pământul era al nostru, pentru că Dumnezeu ni l-a dat nouă, iar voi ați venit și ni l-ați luat. Într-o zi veți da socoteală pentru aceasta”.

Uitați-vă cum arată astăzi preeria și frumoșii noștri munți. Peste tot sunt aruncate sticle de whiskey, cutii de bere, și peste tot vezi numai păcat și murdărie. Toate locurile sunt pline de taverne și de baruri. Marele deșert Reno din Nevada este plin de prostituție. Chiar și aerul este contaminat. Pădurile au fost tăiate, iar pe locurile unde au fost ele, se înalță astăzi tot felul de lucruri, iar apele au fost și ele contaminate. Întreaga lume va trebui să fie nimicită. Pământul va naște un copil din această sămânță. El a fost stricat de către diavol, și a fost distrus. E o creație pervertită. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu o va lepăda și va începe totul de la început. Așa este.

De ce s-au întâmplat toate acestea? Din pricina unei ființe care nu a crezut o părticică din Cuvântul lui Dumnezeu. Din cauza ei, întregul pământ geme. Da, Biblia spune că și natura suspină, așteptând acea zi a eliberării, când vor fi descoperiți fiii lui Dumnezeu. Copacii se străduiesc în zadar. Florile încearcă să-și aducă frumusețea și parfumul lor pentru noi, dar și ele gem și plâng, pentru că știu că ceva este pervertit, este greșit.

„Pântecul” nu mai poate aduce la suprafață acel rod desăvârșit, pentru că totul este pervertit. Pământul pute și e îmbibat de sânge nevinovat, iar Dumnezeu a spus că totul este o duhoare înaintea Sa, o murdărie.

Intrați într-un w.c. public și vedeți cum pute și ce murdărie este acolo. Exact așa miroase lumea înaintea lui Dumnezeu. Da. Întreaga lume este o murdărie, de aceea Dumnezeu o va rupe în bucăți. „*Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou*”, spune El. De ce aceasta? Pentru că pântecul lumii nu a născut mileniul, ci a născut un lucru pervertit. Motivul? A încercat să aibă înțelepciune. Nu am nimic împotriva oamenilor din Florida, dar știți ce am văzut când am trecut pe acolo venind spre Georgia? Ei și-au îngrijit foarte bine grădinile. Au mai multă grijă de ele decât am eu de părul meu. Totul este bine tuns, palmierii sunt bine îngrijiți, peste tot sunt yahturi moderne, dar necazul este că ei încearcă să aducă o împărăție de 1000 de ani fără pocăință, de aceea, pentru mine toate aceste lucruri nu înseamnă nimic. Mai degrabă m-aș urca pe muntele din Columbia Britanică, să privesc la ceea ce a creat Dumnezeu și nu a fost atins încă de mâna omului. Desigur. Uitați-vă la casele acelea mari din orașe. Ele nu mă atrag deloc. Nu-mi plac acele lucruri, dar știu că totul va fi într-o zi schimbat, iar lumea îl va avorta pe copilul ei nenorocit. Într-o zi pământul va fi schimbat.

Credința se încrede în ce este scris, și spune: „În Cuvânt nu este nici o greșală”. Nu vi s-a întâmplat să-i auziți pe unii predicatori spunând: „Ei bine, versiunea King James sau Ediția Revizuită diferă puțin. De fapt, acolo nu scrie chiar ca în alte traduceri”. Ați mai auzit așa ceva? O, Doamne! Lumea este contaminată cu astfel de lucruri, dar credința nu primește așa ceva. Ea crede că Dumnezeu poate păstra această Carte intactă, astfel ca eu să pot trăi prin ea. Dacă Dumnezeul care m-a creat și care mă va judeca, nu poate să-Și păzească de greșeli Cartea Lui, înseamnă că este un Dumnezeu neputincios. În ce mă privește, eu cred că fiecare cuvânt din ea este adevărul. Da, domnilor. Ce te face să crezi asta? Ea dă credinței un loc de odihnă perfect. Voi nu aveți voie să credeți că Cuvântul este deranjat în vreun fel. Tu trebuie să crezi așa cum este scris. Să nu încerci să folosești înțelepciunea.

Unii spun: „Păi, nu are sens ca Dumnezeu să facă așa”. Dar El a făcut-o. Așa este. Voi spuneți: „cum a fost posibil ca El să ia viața unui om pentru că nu era levit și a pus mâna pe chivot când acesta era să cadă?” Dumnezeu a spus că numai leviții puteau pune mâna pe chivot. El a luat

viața aceluia om. Acest lucru l-a mâhnit pe David. Nimeni în afară de leviți nu avea voie să atingă chivotul. Chivotul se întorcea pentru o trezire, și cineva din afară a încercat să mânuiască Cuvântul. Aceasta vrea să ne arate că numai cei unși de Dumnezeu pot atinge Cuvântul. Toate aceste crezuri și organizații nu au nimic de-a face cu el. Numai Duhul Sfânt are un drept la acest Cuvânt, ceea ce înseamnă că oricine altcineva va încerca să-l atingă, va muri. Oricine se îndoiește de puțin din Cuvânt sau încearcă să-l învețe altfel, partea lui va fi scoasă din Cartea Vieții.

Nu puneți mâna pe el! Stați departe! Credeți numai ce spune el! Nu luați ca adevărate cuvintele altcuiva, și luați numai ce spune Cuvântul. Stați pe Cuvânt! Orice altceva ai face cu el înseamnă moarte! Ce face credința? Ea crede așa cum este scris. În felul acesta și-a păstrat Dumnezeu Cuvântul de-a lungul secolelor, și astăzi îl avem. Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu pentru mine, și Dumnezeu onorează asta. Acest Cuvânt îmi dă o credință desăvârșită în corectitudinea lui. Tu nu poți lua o fată dintr-o casă de prostituție și să te căsătorești cu ea, doar pentru că ea îți spune: „Voi încerca să fiu o fată bună”. Nu poți avea încredere în ea. Cum poate o fată să aibă încredere într-un bărbat dacă el a făcut același lucru? Nu poți să zidești încrederea ta acolo, pentru că n-ai pe ce zidi.

Cum ați putea să luați o barcă găurită peste tot și să spuneți: „Are niște găuri, dar voi pune niște saci cu iarbă care vor opri apa să intre și astfel am să trec râul fără probleme”? Eu n-aș vrea să mă expun acestui risc, dacă aș avea la dispoziție o barcă bună, care se află chiar lângă ea. Atunci de ce să acceptăm o teologie făcută de om, toată plină de găuri, care s-a dovedit că este greșită, și să nu acceptăm învățătura din Cuvântul lui Dumnezeu pe care îl avem aici și care a trecut prin toate furtunile grele? El va fi la fel de sigur întotdeauna, pentru că Biblia spune: „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece*”. De ce? Pentru că ele sunt veșnice, ele au fost de la început. Ele au venit la exprimare ca să arate Cuvântul lui Dumnezeu. Erau exprimarea lui Dumnezeu, care S-a descoperit pe Sine în Fiul Său.

Toate acestea au început în Geneza, în capitolul-sămânță. De atunci există această luptă continuă între înțelepciune și credință. Prin urmare, înțelepciunea vine de la diavol și este pentru copiii lui. Presupun că ați văzut cu toții oi și capre, dar știați că behăitul lor este atât de asemănător, încât doar un păstor adevărat poate să-ți spună care este diferența. Puneți o capră bătrână să behăie și puneți și o oaie să behăie, apoi ascultați-le. Sună

asemănător, dar un păstor adevărat poate să le deosebească behăitul.

Isus a spus: „*Oile Mele cunosc glasul Meu*”. Vedeți? Un păstor adevărat poate să-ți spună dacă cea care behăie este o oaie sau o capră. El însuși este o oaie. „*Oile Mele cunosc glasul Meu și nu merg după un străin.*” Care este glasul Lui? Iată-l aici, este Cuvântul Lui. Vedeți? Oile Mele cunosc glasul Meu. Ele nu vor lăsa pe nimeni să spună: „Păi și eu am „glasul lui Dumnezeu”, ele vor ști că acela este satana. Vom ajunge imediat la aceasta.

Am văzut că sămânța Cuvântului nu poate crește în atmosfera înțelepciunii, pentru că dacă credința se amestecă cu înțelepciunea, moare imediat. Eva a venit și a spus: „Domnul Dumnezeu a spus că în ziua când vom mânca din el, vom muri”. Apoi ea s-a oprit să vadă ce va spune el. El a spus: „Ascultă, micuța mea dragă, Dumnezeu te-a făcut pentru un scop. Tu știi că așa este. Tu ești femeie, ai fost făcută pentru acest scop. Despre asta este vorba. Tu încă nu știi, dar ai fost făcută pentru acest scop. Ești ceva draguț. Privește la acele mânuțe delicate”. „Dar El a spus că vom muri.” El a spus: „Crezi că Dumnezeu, un tată iubitor, ar face așa ceva?”.

Ce a făcut ea? Ea a ascultat argumentele și a acceptat înțelepciunea lui: „...*pomul este plăcut la privit și de dorit să deschidă cuiva mintea*”. Ea a simțit imediat ceva pentru el! Și ce s-a întâmplat? Ce i se întâmplă oricărei femei. De îndată ce ea a cedat, totul s-a sfârșit chiar acolo. Așa este. Prin voia lui Dumnezeu, printr-un singur cuvânt vorbit, ea ar fi putut deveni mamă, dar ea nu a avut răbdare să aștepte și a intrat în acea problemă. Ea a acceptat înțelepciunea ca venind din Cuvântul Lui, dar această înțelepciune era contrară Cuvântului. Dacă înțelegeți spuneți: „Amin”. (Amin.)

Dacă înțelepciunea este conform Cuvântului, dovedindu-se că este așa, și produce ceea ce produce Cuvântul, atunci vine de la Dumnezeu, dar dacă este contrară Cuvântului și încearcă să găsească ceva care să adauge sau să scoată din el, înseamnă că acea înțelepciune este de la diavol. Sămânța Duhului Sfânt nu poate crește în atmosfera înțelepciunii. Asta „desființează” fiecare seminar din țară. Asta le ciuruește în așa măsură încât judecata se revarsă peste ele. Da, așa este, pentru că Cuvântul nu poate crește într-o atmosferă de înțelepciune lumească. Nu poate. Eva trebuia să creadă Cuvântul așa cum i-a fost dat. Este adevărat? Ea nu trebuia să mai asculte de altceva, nici să mai asculte pe cineva, vorbindu-i despre Cuvântul care i-a fost dat. Ea trebuia să creadă Cuvântul așa cum i-a

fost dat, căci dacă ar fi făcut aceasta, nu ar fi murit. Dacă cineva ia Cuvântul lui Dumnezeu exact așa cum este dat și se ține tare de el, aceasta înseamnă Viață, dar dacă-l amestecăm cu înțelepciunea vreunei organizații, voi muriți chiar acolo, așa cum a murit Eva. Așa s-a întâmplat la început și așa se va întâmpla de fiecare dată.

Dacă Dumnezeu ne va permite, vom dovedi aceasta cu Biblia. Singurul mod în care poate crește este să o separi de toate argumentele sau orice altceva și să crezi doar Cuvântul. Eva trebuia să-l țină așa cum l-a dat Dumnezeu. Eu am spus că eu cred că Dumnezeu a păstrat și a păzit această Biblie, și acesta este felul în care mi-a dat-o El aici. Eu nu doresc o altă înțelepciune, ci vreau să fie așa cum a spus-o Dumnezeu aici. Nădăjduiesc că nu vă voi răni prin ceea ce voi spune în continuare, dar dacă Biblia spune să mă pocăiesc, înseamnă că trebuie să mă pocăiesc, nu să fac penitențe (pedeapsă pe care o dă duhovnicul, pentru ispășirea păcatelor, celui ce se spovedește - n.trad.). Dacă Biblia spune să mă botez în Numele lui Isus Hristos, atunci aceasta nu vrea să spună altceva. Nu înseamnă: „În Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt”, ci înseamnă exact ceea ce scrie.

Voi spuneți: „Dar în Matei 28.19 scrie că trebuie să se boteze în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt”. Este exact așa. Dacă Petru și ceilalți din Biblie care au botezat în Numele lui Isus Hristos au greșit, înseamnă că au avut o descoperire falsă pe care Dumnezeu a binecuvântat-o. Atunci El ar fi trebuit s-o binecuvânteze și pe Eva la început. „Tată, Fiu și Duh Sfânt” sunt trei titluri, dar este un singur Nume. Tu nu poți fi botezat în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, până când nu ești botezat în Numele lui Isus Hristos, pentru că acesta este Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt. Întreaga Biblie dovedește aceasta. Fiecare persoană care a fost botezată în Biblie, a fost botezată în Numele lui Isus Hristos și nu în cele trei titluri: Tată, Fiu și Duh Sfânt.

Botezându-se în Numele lui Isus Hristos au fost botezați de fapt în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt. În ce-i privește pe cei care se botează în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, în realitate nu sunt botezați în nici un nume. Acestea sunt titluri, ca predicator, pastor, doctor, tată, fiu, om, soție – sunt titluri. Poate că ziceți: „Bine, dar nu e nicio diferență”. Atunci du-te și scrie pe cecul tău numai titlul pe care-l ai și nu-ți trece numele, apoi vei vedea ce se va întâmpla. Poate vei spune: „Voi semna cecul acesta cu numele de „casnică”. Vedeți? Aceasta ar avea tot atâta valoare ca și cum te-ai îndoi de Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu ai

vedea că descoperirea este chiar în fața ta. Vedeți? În ordine. Voi trebuie să credeți așa cum este scris, așa cum a vorbit Dumnezeu, pentru că El nu se contrazice pe Sine însuși. Dacă se contrazice, veniți să-mi arătați. Dar nu se contrazice deloc. Satana vi l-ar putea prezenta ca pe-o contrazicere, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu se contrazice. Niciodată. Nu, domnule. Acesta este un gând vechi, dar nu a fost dovedit niciodată.

Haideți să urmărim aceste două surse și să vedem ce produc ele. Ambele surse vor crea o atmosferă. Aș vrea să vă întreb ceva, și vreau să o fac cu un scop, doar pentru a sublinia ceva. Dumnezeu să mă ferească să fac vreodată acest lucru fără respect. Ați fost vreodată într-o biserică unde păstorul este rigid? Ei bine, adunarea lui va fi la fel. De ce? Din pricina atmosferei pe care o aduce el înăuntru. Duceți-vă undeva unde păstorul spune: „Eu nu cred în vindecarea divină și în botezul cu Duhul Sfânt”. Veți vedea că și adunarea face la fel. Dacă în acel loc va fi cumva vreun vultur, el va ieși afară din grupul acela de găini. Cu siguranță. El nu va putea sta acolo, căci este un vultur, e o pasăre construită pentru înălțime și nu una de curte. Da, domnule.

Într-o biserică unde se învață credința, veți vedea că acolo este o atmosferă de credință. O, Dumnezeu să mă ajute să vă pot face să înțelegeți! Acesta-i motivul pentru care oamenii vin printre sfinții care se roagă și cred. Pavel spunea că el nu a găsit pe nimeni în cetate cu o credință ca a lui Timotei. Ceilalți erau din organizațiile religioase. Când intrați în acea atmosferă, veți găsi lucruri create de acea atmosferă. Voi găsiți oameni care trăiesc prin credință și care spun: „Biblia este Adevărul, Dumnezeu vindecă și astăzi!” Într-o asemenea adunare găsiți oameni care mărturisesc: „Am fost bolnav de cancer și Domnul m-a vindecat!” „Am fost orb, dar acum pot să văd!” Când aud așa ceva, străinii spun: „Despre ce vorbesc oamenii acestia?” „Vino la mine acasă, vino să iei masa cu mine și-ți voi arăta dovada. Vecinii mei cunosc situația în care am fost eu. Am fost paralizat de mulți ani. S-a făcut rugăciune pentru mine”. Ce este aceasta? Este Cuvântul în acea Biserică. Acel grup de oameni a creat acea atmosferă.

Vedeți cât este de simplu Cuvântul și totuși cât este de complet? Cum poate el să crească într-un loc unde cunoștința vine și umbrește locul acela, spunând: „Nu se poate întâmpla așa ceva!” Nu poate crește. Acolo unde este predicată cunoștința dintr-un seminar, copiii mor, dar acolo unde este predicată credința din Cuvânt, copiii trăiesc. Amin. Aceasta este diferența.

Viața sau moartea. Același lucru s-a întâmplat în grădina Eden. Așa s-a întâmplat cu cele două atmosfere. Când Eva a ieșit din atmosfera corectă și a intrat în atmosfera greșită, a murit. Înțelegeți? Și același lucru se întâmplă de fiecare dată. Dacă așa o atmosferă este în biserica voastră, o, copile, dacă vrei să trăiești, crede Cuvântul.

Când trebuie să vorbesc despre aceste lucruri, sunt nevoit să vă înțep și să vă ard puțin. Așa e învățătura. Asta este ca și cum ai înfiera un vițel. Mie nu-mi plăcea să fac acel lucru, pentru că bietul animal fuge înapoi și încolo. Nu știu dacă ați legat vreodată un vițel. Când în sfârșit este legat și trântit jos, este însemnat pe piele cu fierul încins. O, frate! Arată îngrozitor. Când este eliberat, se ridică, aleargă, lovește cu copitele și mugește, dar din momentul acela, se știe clar cui aparține. Așa este. Deci, ei știu de care pășune aparține. Nu e nicio glumă. Prin urmare, haideți să facem și noi însemnarea asta. Mulți dintre voi ați citit sau auzit cântecul “Meditația Cowboyului”. Când sunt strânse vitele, ei fac ciorbă din vițelul răcit pentru că nu este marcat. Restul vitelor se duc înapoi la pășune. Cel care numără vitele își cunoaște vitele. Această însemnare cu fierul înroșit este dureroasă.

Acum, priviți. Satana putea dovedi științific, prin înțelepciunea lui, că solul pe care urma să-l dea rasei umane, în care să crească, avea vitaminele lui. Sigur că da. El putea dovedi științific. De altfel, ei pot dovedi aproape totul cu știința. Pământul lui are vitamina „P”, plăcere și popularitate. Aceasta este înțelepciunea pământului său. Toată plăcerea lumească, filme, spectacole, dans... „Dă-i drumul înainte, căci este în regulă. Nu e nimic rău în aceasta.” Desigur, vedeți? Popularitate: „Păi, biserica noastră e cea mai mare din oraș!” În ordine. Avea și vitamina B, căreia el îi spunea „bunul simț”. Are sens, nu? Avea și vitamina A, care înseamnă argumente mintale. Da, el putea argumenta rațional. Tot el are și vitamina „F”: frumusețe.

Da, satana este frumos, păcatul este frumos; și după ce începe, păcatul devine din ce în ce mai frumos. Cât de frumoase sunt casele astăzi în comparație cu colibele! Cât de frumoase sunt femeile din zilele noastre în comparație cu cele din trecut! Cât de frumoasă este Florida de astăzi în comparație cu cea din trecut, care arăta așa cum a creat-o Dumnezeu! Vedeți? Totul are frumusețe. Câți dintre voi știu că satana are frumusețe, că el dorește frumusețea și că și-a dorit să creeze o împărăție mai frumoasă? Da, noi știm că satana se găsește în frumusețe. El are vitamina A, de la

argumente, vitamina F, de la frumusețe, vitamina M, de la modern. O, tu vrei să fii modern! Ia numai cunoștința lui și vei vedea dacă nu crezi acele lucruri! Apoi acea vitamină va crește în tine, chiar acolo unde stai tu. Cineva se va ridica și-ți va împărtăși cunoștința lui: „Auziți, ce ar fi dacă noi am lua această frumoasă catedrală și am începe să țipăm, să plângem, să vorbim în limbi, să alergăm încoace și încolo, făcând spume la gură ca niște câini turbați? Ce credeți că ar spune primarul orașului, comitetul diaconilor, dacă am permite ca aceste lucruri să aibă loc aici?”

O, desigur, e modern. „Credeți voi că oamenii noștri vor sta acolo în stradă cu o tamburină în mână? Ce ar fi dacă surorile noastre ar veni aici cu părul lung atârând, iar restul femeilor din oraș ar spune: „priviți, ea arată ca un model vechi, nu-i așa? Roata ei de rezervă s-a dezumflat pe spate în jos”. „Voi vreți să fiți moderni!” Da, aceasta este înțelepciunea satanei, pe care o crește el. Acestea sunt vitaminele din pământul lui, și se văd sub forma lucrurilor pe care le produce. „Continuă, Izabelă modernă!” Modernă, ca femeile de astăzi. „O, cei mai moderni oameni din oraș vin la biserică!” Sigur. Ei au crescut cu acele vitamine moderne, cu vitaminele argumentelor mintale. Ei cresc cu acestea. De îndată ce începeți să creșteți în acel pământ, sunteți morți față de Cuvânt. Voi trebuie să negați mai întâi Cuvântul, ca să puteți crește în acel sol. Vedeti?

Singura cale prin care poți fi un păcătos este să negi Cuvântul lui Dumnezeu. Ce este păcatul? Necredință. Necredința în ce? În Cuvântul lui Dumnezeu. Vedeti? Mai întâi trebuie să negi Cuvântul. Mai am notate aici încă vreo zece „vitamine”, dar aici este o vitamină despre care el a uitat să le spună. E vorba despre vitamina „M”, care este moartea. Aceasta este cea mai importantă vitamină de acolo. Rezultatul este moartea. Ei sunt adunarea cel mai bine îmbrăcată, cea mai modernă, cea mai frumoasă biserică, cea mai mare organizație. „O”, spun ei, „dacă Dumnezeu ne-a făcut o creatură a Lui, de ce ar condamna El pe femei pentru că vor să arate mai bine având părul scurt și folosind machiaj?” Da, în Biblie a fost una care a făcut așa, și au mâncat-o câinii, deci gândiți-vă bine! „O, El nu așteaptă ca noi să trăim după acea Biblie”. Ba da, cu siguranță!

El i-a spus Evei că ea trebuie să trăiască după Cuvânt. Isus a spus că „*omul trăiește cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu*”. Cine a spus asta? Isus. Este adevărat? El a spus: „Dacă cineva spune altceva, cuvântul lui este o minciună, dar Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece”. Asta e. În

concluzie, vitamina „M” (Moartea) se află în formula lui. Sămânța Cuvântului nu poate crește într-un astfel de pământ „modern”. Știți ce s-ar întâmpla dacă cineva ar merge într-o asemenea biserică modernă, iar Duhul lui Dumnezeu ar veni peste el și l-ar face să strige: „Slavă lui Dumnezeu! Aleluia!”? L-ar face pe predicator să-și înghită predica. Mi-l pot imagina spunând: „Hmm..”. Toate acele gâturi s-ar lungi în toate părțile ca să vadă ce s-a întâmplat. Apoi, în câteva minute predicatorul le-ar spune diaconilor, iar aceștia l-ar arunca afară. Vedeți? Cuvântul nu poate crește într-o asemenea biserică.

Satana vine să-și arunce otrava peste sămânță, încercând să ucidă orice germene de viață din voi. „O” spun ei, „noi știm că în oraș este un grup de oameni care cred că Dumnezeu vindecă și azi, dar noi credem că Dumnezeu ni i-a dat pe doctori ca să ne vindece!” Aș vrea să întrebați un medic bun și cinstit, dacă este sau nu vindecător. Știți ce vă va răspunde? „Nu, domnule. Eu pot să scot dintele, dar nu pot vindeca gingia”. Așa este. „Eu pot pune gipsul pe mâna ruptă, dar nu pot vindeca ruptura.” Cu siguranță că nu, pentru că Dumnezeu este singurul vindecător. Prin urmare, cum credeți că va crește ceva într-o asemenea atmosferă? Cum va putea crește sămânța Cuvântului într-un astfel de pământ? Nu, ea nu poate crește într-o astfel de atmosferă. Cu siguranță nu poate.

Credința, însă, are o singură vitamină, crește dintr-o singură vitamină. Ea nu are nevoie de niciun fel de amestec, ci crește dintr-o singură vitamină: Cuvântul. Mai mult, este o singură cale ca ea să crească: credința în Cuvânt; dar trebuie să ia tot Cuvântul și să creadă că este adevărul. Vitamina credinței este alcătuită din câteva litere: V-I-A-Ț-Ă. Credința are o singură vitamină, „V” - „Viață”, în timp ce înțelepciunea le are pe toate celelalte, P – plăcere, B – bunul simț, A – argumente și toate celelalte. Înțelepciunea le are pe toate acestea și argumentează. Credința are doar atât: „Viața”. Asta e tot ce rămâne. Cuvântul Tău este viață, e adevărul, e calea, adevărul și viața. Credința se agață doar de acestea. Credința crește în viața veșnică, în viața Duhului Sfânt. Cuvântul „zoe” înseamnă „viața lui Dumnezeu”. Credința poate lucra numai dacă tu auzi Cuvântul și crezi că este cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci ea crește în acea „zoe” și produce ceea ce a spus Cuvântul.

Cum a făcut Dumnezeu lumea? Credeți că lumea era în gândurile lui Dumnezeu? Sigur că era, trebuia să fie. Poate ziceți: „Dar de unde a luat El toate lucrurile acestea?”. O, cum puteți să argumentați cu Dumnezeu? „De

unde ai luat, Doamne, acel material din care ai făcut rocile?” „Ele provin din gaze.” Dar de unde ai luat gazele, Doamne? Cum ai făcut apa, care este formula?” „H₂O.” „De unde ai luat hidrogenul și oxigenul?” Vedeți? Nu are sens să punem asemenea întrebări. Ce a spus Dumnezeu? Totul era în gândurile Lui, iar gândurile lui Dumnezeu sunt cuvintele Lui, înainte de a fi exprimate. Astfel, când gândul lui Dumnezeu a exprimat: „Să fie...!” a și fost. Asta-i tot. Acolo se odihnește credința. În Evrei 11 ni se spune că: „Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, din lucruri care nu se văd”. Deci, prin credință, noi înțelegem că Dumnezeu a exprimat cuvântul, l-a vorbit și lumea a venit la existență. Imediat ce El a rostit cuvântul, ceea ce El a spus a venit la viață.

Poate spuneți: „Eu cred aceasta, frate Branham”. Dacă crezi în inima ta, atunci exprimă-te, spune: „Eu cred”, apoi nu mai schimba nimic. Stați pe Cuvânt! Uitați-vă ce va crește acolo. Ea va produce Cuvânt, pentru că este credință. Vedeți? Înțelepciunea vă îndepărtează de El, dar credința vă apropie de El. Credința distruge orice crez făcut de oameni, orice școală teologică, ea le doboară pe toate. Toți acești profesori cu doctorate trebuie să meargă la școală și să învețe psihologie. El învață cum să lucreze din punct de vedere psihologic, ce haine să poarte, cum să spună „amin”. E o prostie. Fiți călăuziți de Duhul Sfânt! Copiii lui Dumnezeu sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu, nu de înțelepciunea de la seminar. Așa este. Amin.

Să lăsăm orice crez, orice școală unde se învață o teologie făcută de oameni. Nu-i de mirare că ei nu cred nimic. Acolo nu este nimic în care să crească credința. Sunt doar acele vitamine: „A” – argumente, pe care ar trebui să le aruncăm. Vitamina „popularitate”, vitamina „plăceri”, căci trebuie să ne distrăm puțin. Despre ce distracție e vorba? „Jeși în oraș și mai bea puțin câteodată, mai distrează-te un pic. Nu-i nicio problemă”. Cum ar putea să crească Cuvântul între „vitaminele” pe care le neagă? Cum o veți face? Cuvântul neagă asta, căci este scris: *„Dacă iubește cineva lumea și lucrurile din lume, dragostea Tatălui nu este în el”*. Vedeți? Deci cum ar putea crește Cuvântul lui Dumnezeu cu astfel de vitamine?

Pământul are nevoie de anumite vitamine pentru a produce grâul. Este nevoie ca pământul să fie bun. Trebuie să ai un sol potrivit, altfel grâul nu va crește. Nu în orice fel de pământ se dezvoltă sămânța. Pe acel fel de pământ va crește ceva, dar altceva nu va crește. Solul nisipos are mai puține vitamine, și aici vor crește doar anumite lucruri. Dacă nu are

vitamine, nu va crește. Dar vedeți, buruienile cresc aproape peste tot, în orice tip de sol. Este adevărat? Tot așa, vechile buruieni denominaționale vor crește peste tot. Dar vă spun ceva, fraților. Dacă vreți să produceți roadele Vieții, să știți că ele vor crește numai din Cuvânt. Așa este. Nu-i de mirare că ei nu cred. Ei nu au în ce să trăiască.

Isus a vorbit despre acest lucru în Matei 13, de la versetul 1. Haideți să deschidem acolo și să vedem ce a spus Isus: „În aceeași zi, Isus a ieșit din casă, și ședea lângă mare. O mulțime de noroade s-au strâns la El, așa că a trebuit să Se suie să șadă într-o corabie, iar tot norodul stătea pe țărm. El le-a vorbit despre multe lucruri în pilde, și le-a zis: „Iată, semănătorul a ieșit să samene. Pe când semăna El, o parte din sămânță a căzut lângă drum, și au venit păsările și au mâncat-o. O altă parte a căzut în locuri stâncoase, unde n-avea pământ mult; a răsărit îndată, pentru că nu a găsit un pământ adânc. Dar, când a răsărit soarele, s-a pălit, și pentru că n-avea rădăcini, s-a uscat. O altă parte a căzut între spini; spinii au crescut și au înecat-o. O altă parte a căzut în pământ bun; și a dat roadă: un grăunte a dat o sută, altul șasezeci și altul treizeci. Cine are urechi de auzit, să audă”.

Vedeți? Cine are urechi, nu înțelepciune. În ordine. Acum, observați. Când a fost predicat Cuvântul, sămânța a fost împrăștiată, iar o parte a căzut lângă drum. Este la fel cum aș arunca apă pe spatele unei rațe, toată s-ar scurge jos. Altă parte din semințe a căzut în locuri stâncoase. Sămânța care a căzut acolo, a găsit doar puțin praf, care a acoperit-o, dar pentru că n-a avut pământ în care să-și înfigă rădăcinile, s-a uscat. Acum voi ilustra puțin acest lucru, ca să înțelegeți mai bine. Nădăjduiesc că nu voi răni pe nimeni. Aceasta a fost Biserica Catolică. Ei spun că au fost zidiți pe stâncă, iar eu sunt de acord cu aceasta, dar necazul este că nu au nici un pic de pământ în care să crească. De ce? Pentru că nu au putut produce nici o vitamină din Biblie, pentru că nu cred în ea; învățăturile lor sunt dogme romane în care nu este nimic din Cuvânt.

Sămânța a căzut pe stâncă – asta era o super-înțelepciune. Da, fraților, ei au totul într-un mod „super”. Astfel, ei prezintă totul psihologic; au clădiri mari și oameni bine îmbrăcați, preoți și toate celelalte. Câți ați auzit mărturia acelei călugărițe care a ieșit afară? O aveți aici? Aș vrea să derulăm banda aici în biserică, într-o miercuri seara, ca fiecare să audă mărturia ei. Una din aceste mărturii m-a urmărit multă vreme. Când am fost în Mexic, eu însumi am văzut acele gropi cu var în care au fost

aruncați copiii pe care i-au făcut preoții de acolo cu călugărițele.

Acele lucruri au făcut ca mișcarea comunistă să apară în acea țară. Ei au distrus putreziciunea aceea. Să nu vă temeți de comunism, căci Dumnezeu se folosește de el. Eu nu cred în comunism pentru că vine de la diavol, dar Dumnezeu îl folosește la fel cum s-a folosit de împăratul Nebucadnețar, care a venit și a dus Israelul în robie. Urmăriți și vedeți dacă Biblia nu o dovedește! Dumnezeu a ridicat comunismul ca să-i răzbune pe copiii lui Dumnezeu împotriva bătrânei curve. Așa spune Biblia. Ea spune că o vor arde cu foc și se va termina cu ea. Exact așa se va întâmpla și cu ea. Da, această sămânță a căzut pe stâncă, dar a murit pentru că nu avea destul pământ ca să poată crește. Aceasta a fost super-înțelepciunea.

O altă sămânță a căzut pe pământul protestant, dar după o vreme a fost înăbușită de marea înțelepciune a marilor denominațiuni. Ei au înăbușit lucrarea Duhului Sfânt, spunând: „Zilele minunilor au trecut. Așa a spus dr. Cutare și dr. Cutare”, „nu există așa ceva”. Ei au scos afară Duhul și au luat înțelepciunea. Vedeți? Duhul Sfânt a căzut în zilele lui Luther, în zilele lui John Wesley; Duhul Sfânt a căzut la începutul mișcării penticostale, dar ce au făcut denominațiunile? L-au înăbușit prin înțelepciunea lor. Ce au înăbușit ei? Sămânța. Ce este sămânța? Cuvântul. Cum? Spunând: „Nu înseamnă asta, ci cealaltă”. Vedeți? Eu am discutat cu foarte mulți predicatori care erau sinceri, am stat jos și am vorbit cu ei, chiar despre tema botezului și despre alte lucruri. Le-am cerut să vină cineva să discutăm despre asta. Știți ce mi-au spus? „Frate Branham, dacă facem acest lucru, vom fi dați afară din biserică”.

„Ce este mai important pentru voi”, i-am întreat eu, „Cuvântul lui Dumnezeu sau biserica voastră?” Dacă stați mai departe în acel praf al denominațiunilor, nu puteți merge mai departe. Dacă ele neagă Cuvântul lui Dumnezeu, este greșit. Se dovedește că este înțelepciunea omenească. Protestanții s-au sufocat. Au sufocat Duhul Sfânt când au început să ia înțelepciunea în locul credinței în Cuvânt, înțelepciunea organizațională în loc de credința în Cuvântul lui Dumnezeu. Și toți împreună: metodiștii, bapțiștii, anglicanii, penticostalii vor forma o confederație a bisericilor, care va fi chipul fiarei. Ea va avea aceeași putere în această națiune (Apocalipsa 13.11) pe care a avut-o în cealaltă parte, și-i va prizoni pe sfinți, exact cum a făcut la început biserica romană. În acea direcție se îndreaptă lucrurile acum și, de aceea, Cuvântul este semănat pretutindeni, iar avertimentul lui este: „Ieșiți din mijlocul lor! Depărtați-vă de acele

lucruri!”.

Înțelepciunea lor a sugrumat Duhul Sfânt și L-a scos afară. Lăsați-mă să vă dovedesc aceasta cu Biblia, căci acest lucru este scris în Apocalipsa 3, unde se vorbește de epocile Bisericii. Isus a fost dat afară din Biserica Lui, și acum stă la ușă și bate, căci vrea să intre înapoi. În Apocalipsa, El spune: „*Eu stau la ușă și bat. Dacă cineva însetează și deschide ușa, voi intra la el*”. Dar nimeni nu l-a deschis ușa, căci tocmai ei l-au dat afară. Vedeți? O parte din sămânță a căzut în valea prigoanei. O parte din sămânță a ajuns în valea persecuției. În vale găsești apă, acolo e cel mai bun pământ. Dacă o să duci acolo pe cineva care a fost lovit și doborât, până când toată teologia a fost scoasă din el, cineva de care oamenii au râs și și-au bătut joc, care a fost trecut prin moară și zdrobit, până când metalul era gata de prelucrat, atunci vei vedea că acolo o să găsești umezeala. El a fost aruncat în vale, dat afară din organizația lui, într-o stare nenorocită. Dar nu e într-o stare nenorocită, ci în vale. Și tot acolo crește crinul.

Altă sămânță a căzut în valea prigonirilor, în mijlocul celor mai grele încercări, cei ce o purtau fiind numiți în toate felurile, așa cum l-au numit pe Crinul din vale - l-au spus Beelzebul, au râs de El. Dar în această vale curg râuri de apă. Dați-mi voie să citesc Psalmul 1 și atunci veți vedea ce este în această vale. Vom citi și vom vedea cum este descris omul de aici și unde este sădit, pe stânca prăfuită a deșertului unde nu este pământ deloc, sau este sădit în vale. „*Ferice de omul care nu se duce la sfatul (la înțelepciunea... Amin, amin) celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși, nu se așează pe scaunul celor batjocoritori! Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului, și zi și noapte cugetă la Legea Domnului!* (la Cuvânt!) *El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă* (Ce este acest izvor? Un singur Duh din care curg nouă daruri duhovnicești și râuri de apă), *care își dă rodul (roadele Duhului) la vremea lui, și ale cărui frunze nu se veștejesc; tot ce începe duce la bun sfârșit*”. Vedeți? Altă sămânță cade în vale, acolo unde sunt acele râuri. Ați observat? Vreau să vă arăt altceva. Ce s-a întâmplat? Ea a căzut lângă râu. El nu a fost mutat, transportat dintr-un loc în altul. El a fost sădit. Cum s-a făcut aceasta? Prin alegere dinainte. Acel gând al lui Dumnezeu care a fost înainte de întemeierea lumii, l-a așezat acolo. Înțelegeți? Nu înfipt, nu din întâmplare, ci a fost sădit acolo, hotărât mai dinainte. Sădit unde? Lângă izvorul apei. O, rădăcinile lui nu se vor usca! Aleluia! „*Chiar dacă ar fi murit, Eu îl voi învia în ziua de apoi.*” Așa este.

El a fost hotărât mai dinainte ca să fie acolo; nu din întâmplare. A fost hotărât să prindă acel Cuvânt, când a fost semănat. El va fi chiar acolo și atunci când cade sămânța, se prinde. El este sădit, nu doar înfipt. Este sădit. E o mare diferență între un băț înfipt în pământ și un pom sădit în pământ. Sămânța a fost semănată. Rădăcinile lui au găsit suficient pământ ca să crească, iar când a dat de apa izvorului, pomul a început să rodească Viața, Duhul, care spunea: „Sunt nouă daruri duhovnicești”. Pomul a răspuns: „Amin”. „Isus Hristos este același ieri, azi, și în veci!” „Amin” „El vindecă și astăzi, așa cum a făcut întotdeauna”, „Amin, amin, amin!” Vedeți? El e plantat acolo unde curg râuri de apă vie, așa că nu-i de mirare că nu se vestejește. El este sădit. O parte din sămânță a căzut acolo. Ea nu poate muri, căci stă chiar sub curgerea râului Vieții care îl ține roditor. Așa este. El își trage Viața din apă, din râurile Vechiului și Noului Testament. Amin. De acolo se hrănește. O, fraților! Îl veți iubi voi? (Amin). Îl veți lăuda? (Amin.) Vă veți închina Lui? (Amin, amin, amin.).

Oh, mie îmi place aceasta! Vouă nu? Sigur că da! El „...își dă rodul la vremea potrivită” (Geneza 1.11). Ce fel de roade? Ale cui roade? Ale Lui. Roadele Lui proprii. Și care este acest rod? Biblia. Da, toate roadele sunt acolo: dragostea, bucuria, puterea, Duhul Sfânt, vindecarea divină, toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt în Biblie. Acestea sunt roadele. Vedeți? Deci, dacă pomul este sădit într-un pământ bun, în credință, ce face această credință? Credința începe să-l facă să crească. Amin. Începe să-l miște în sus. Sigur. El va fi ca un pom sădit lângă ape, care-și dă rodul la vremea lui. Și care este rodul? Ioan 14. 12: „*Cine crede în Mine, va face și el lucrurile pe care le fac Eu...*”. De ce? Pentru că poartă același Cuvânt. El era Cuvântul, este adevărat? „*Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.*”

Nu de mult, am vorbit cu fratele Evans. El conduce de foarte departe ca să vină aici. Și când a fost ultima dată, și-a pierdut mașina. În timp ce se afla la Miller's, și-a lăsat cheile în mașină, iar cineva a venit și i-a furat-o. Tot ce avea la el era în mașină. Fratele a venit la mine acasă împreună cu fratele Fred și cu fratele Tom. Când au intrat, fratele Evans era asemenea unui copil căruia i s-a luat bomboana. Era dărâmat și spunea: „Nu știu ce voi face”.

Am zis: „Bine...”. Care era primul lucru de făcut? Era Cuvântul, era să-l rugăm pe Tatăl: „Dacă rămâneți în Mine, și dacă Cuvântul Meu rămâne în voi, cereți orice veți vrea”. Ce înseamnă asta? Rămâneți în

Cuvânt, pur și simplu rămâneți cu Cuvântul! Am spus: „Haideți să ne rugăm”. Am îngenuncheat, iar eu am spus: „Tată, eu vin la Tine, în Numele Domnului Isus. Aici stă un om care lucrează doar câteva zile pe săptămână (el repara mașini vechi, mâinile lui erau rănite) ca să câștige banii necesari ca să vină în fiecare duminică câte 2000 de kilometri, pentru a fi prezent la adunare. El are și o mulțime de copii de hrănit. Numai ca să vină până aici, el are nevoie de 50 până 75 de dolari săptămânal. Tată, el a venit aici ca să asculte Cuvântul Tău, pentru care noi ne străduim să luptăm, dar un om rău i-a furat mașina. Doamne, Te rog, dă-i mașina înapoi, în Numele lui Isus Hristos”.

Ce am făcut eu? Am pus înaintea lui Dumnezeu acel cuvânt, acea făgăduință, și am pecetluit-o cu Numele lui Isus, apoi am dat drumul Cuvântului. El a pornit la drum, a găsit locul, la fel cum se întâmplă cu un câine de vânătoare care ia urma iepurelui. El și-a continuat drumul, urlând, și a ajuns cam la jumătatea drumului spre Bowling Green, Kentucky. Ce s-a întâmplat? Cuvântul l-a găsit. Imediat am văzut desfășurarea unei vedenii: un bărbat tânăr, care odată a fost creștin, cu o cămașă galbenă pe el, conducea o mașină. Cuvântul l-a „lovit”: „Tu faci ceva rău!” Cuvântul l-a prins. El și-a trimis Cuvântul și l-a prins. „Într-o zi, vei fi prins și pedepsit pentru fapta ta, așa că întoarce mașina și du-o înapoi”. Cuvântul l-a prins. El fusese creștin. L-am văzut aducând mașina înapoi și lăsând-o pe o parte a străzii. Le-am spus fraților: „Mergeți pe strada cutare și veți găsi acolo mașina. Mai așteptați puțin până când el o va aduce înapoi”. L-am întrebat pe frate dacă a avut rezervorul plin cu benzină.

„Da”, a răspuns el.

„Nu vei avea nimic stricat la mașină, dar rezervorul va fi doar pe jumătate plin cu benzină, pentru că restul s-a consumat pe drumul spre Bowling Green.” Când au plecat de la mine, au găsit-o exact acolo unde a spus Domnul. Ce era aceasta? Cuvântul s-a dus și l-a prins pe făptaș. Nu mult timp după această întâmplare, un om a mers și a cumpărat de la un frate o mașină, dar a dispărut și nu i-a plătit-o. Imediat m-a sunat și mi-a spus ce i s-a întâmplat. Când l-am auzit, mi-am zis: „Sărmanul, are o pagubă de 400 de dolari. Mă voi ruga pentru el”... și am trimis Cuvântul. Cuvântul a pornit, i-a luat urma și l-a găsit. Omul acela n-a fost niciodată creștin și a răs când i s-a spus să meargă la biserică, spunând că atunci când predicatorul vorbește, el se uită după blondele frumoase. Acesta este diavolul. Cuvântul nu l-a putut ține. Dar ce a făcut Cuvântul? L-a ținut sub

observație! Vedeți, fratele Welch a avut tot timpul în față cuvântul care-i spunea: „Va fi bine”. Și Cuvântul s-a dus după făptaș. „*Dacă rămâneți în Mine, și dacă Cuvintele Mele rămân în voi, cereți ce vreți...*” Cuvântul s-a dus după el. Băiatul fratelui conducea mașina pe acel drum, a văzut un bărbat în mașină, i-a luat numărul mașinii și s-a întors la fratele Wood. Ei au sunat ca să afle unde era acel om și li s-a spus că este în Bowling Green.

Dumnezeu știe că eu nu am auzit și nu am știut nimic despre asta. Duminica trecută, după ce am predicat aici, m-am dus să-mi schimb hainele, căci urma să plec în Florida, la fratele Welch, pentru adunarea din seara următoare. Când am urcat în mașină, l-am văzut pe omul acela și am spus: „Noi mergem prin Bowling Green”. Nu-i puteam spune, pentru că trebuia ca el să facă mișcarea. El a spus: „Până acolo sunt cam 45 km de aici”. Mergeam pe drum și mă gândeam: „El va înțelege. Trebuie să-și dea seama”. Apoi, în timp ce mergeam mai departe, el mi-a zis: „Frate Branham, am fost atât de greu de cap? Tu ai spus „Bowling Green” cu ceva vreme în urmă?”.

„Da” am răspuns eu.

„Ai aflat de omul care mi-a luat banii și a fugit cu ei?” „Da”, am răspuns eu. „El este din Bowling Green. Vreau să aflu unde este”, a spus. Am spus: „Vrei să mergi acolo și să-ți recuperezi banii?”. Nu-i puteam spune. Trebuia să facă el personal acel lucru. Vedeți? El avea de făcut ceva, căci așa arăta vedenia, dar eu nu i-am spus nimic. Am procedat la fel ca Domnul Isus când le-a spus Mariei și Martei: „*Dați piatra la o parte!*” Vedeți? El era Dumnezeu, așa că putea spune pietrei să se dea la o parte și s-ar fi dat, dar era nevoie să facă și ele ceva. De ce credeți că a stat El și a privit peste recoltă? Credeți că El era Domnul secerișului? El le-a spus ucenicilor Săi: „*Rugați pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui*”. Cu alte cuvinte, El spunea: „Rugați-Mă să fac ceea ce urmează să fac”.

Noi suntem Biserica Lui, dar avem și noi ceva de făcut. Aici este Evanghelia, dar ce folos am avea dacă am veni aici și nu am predica-o? Trebuie să facem și noi ceva. Trebuie să facem și noi un efort. Poate ziceți: „Păi, eu știu că Dumnezeu poate vindeca, dar nu știu ce să fac”. Ridică-te și fă din Cuvântul Lui cuvântul tău. Crede-l și nu te lua după argumente. Crede-l pur și simplu. Știam că dacă nu va merge, va pierde banii. I-am spus că dacă aș fi în locul lui, m-aș duce să-mi recuperez banii chiar acum. Și s-a dus. Când a ajuns la acel bărbat, el avea ceva bani. A apelat la un

vecin și a luat și restul de bani și i-a plătit. Ce a fost? Cuvântul! Dacă poate găsi un loc, se împlinește.

Același lucru este și în cazul vindecării divine. Dacă fratele Welch ar fi spus: „Ei bine, nu cred că voi merge acolo. Cred că voi merge în altă parte”. Așa nu s-ar fi întâmplat nimic. Tu trebuie să crezi, trebuie s-o crezi. Când aceasta are loc într-o atmosferă de credință, trebuie să dea rod. V-ați gândit vreodată ce s-a întâmplat când a fost înviat cineva din morți? V-ați gândit vreodată la băiețelul din Finlanda, care a fost înviat? Duhul îl părăsise, deci Cuvântul trebuia să meargă în spațiu, să ia sufletul lui și să-l aducă înapoi. Vedeți? Cum poate face el aceasta? Simplu: pentru că e Cuvântul care vindecă bolnavii, care învie morții. Dar cum o face? Trebuie să vină printr-un Cuvânt udat.

El a arătat vedenia și trebuia să se întâmple întocmai. Băiatul zăcea acolo și totul în jur era întocmai cum arătase El cu doi ani în urmă. Eu am spus: „Tată ceresc, Tu mi-ai spus în țara mea, cu doi ani în urmă, că acest băiețel va învia din morți. De aceea, pe baza Cuvântului Tău, a făgăduinței Tale, care spune că: *„Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede”*, Tu i-ai trimis pe ucenici înainte ca să vindece bolnavii, să învie morții, să scoată dracii. Pe baza vedeniei pe care mi-ai dat-o și în care mi-ai arătat că acest băiețel va reveni la viață, eu spun: „Moarte, tu nu-l mai poți ține, pentru că eu am Cuvântul Domnului!” Vedeți? Nu eu, pentru că nu eu sunt Cuvântul, ci El.

O singură persoană putea fi Cuvântul și aceea este Isus. El era Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu, venit prin naștere dintr-o fecioară. În ce mă privește pe mine, eu sunt născut prin păcat, sunt rezultatul unirii dintre un bărbat și o femeie, de aceea trebuie să mor. De aceea, trupul meu trebuie să moară. Dar cu Isus nu este așa. El era Cuvântul; El s-a născut dintr-o fecioară. Niciun bărbat sau femeie nu a participat cu ceva. Ea a fost incubatorul, El s-a hrănit de la sânul ei. Dar El era Dumnezeu. Asta a fost El. Acolo nu s-a produs nici un act sexual. El nu putea fi născut pe cale sexuală, pentru că El trebuia să aducă viața prin sângele Lui, așa cum vom arăta în câteva minute. El era Cuvântul. Cuvântul Domnului venea la prooroci. Proorocii nu au fost Cuvântul, dar Cuvântul Domnului a venit la ei. Înțelegeți? Iar astăzi este la fel.

Când a venit Cuvântul referitor la acel băiețel, ce a fost el? O vedenie. Ce a fost cu privire la acel urs? Dar în celelalte cazuri? Au fost vedenii. Cuvântul Domnului vine la vedenie. Ce face ea? Ne ține acolo

până se exprimă cuvântul. Dar vedeți, era nevoie ca eu să vorbesc acel cuvânt: „Moarte, dă-i drumul înapoi, în Numele lui Isus Hristos. Eu am trimis acel cuvânt”. L-a prins exact așa cum l-a prins și pe acel băiat din Bowling Green, care a furat mașina. El a prins acel suflet micuț și l-a adus înapoi în trup, exact cum a arătat Cuvântul. Cine face aceasta? Credința, nu înțelepciunea. Voi spuneți: „Hai să vedem cum stau lucrurile. Aerul este compus din anumite elemente. Sunt mulți acizi, este mult gaz, lumină cosmică”. O, tu îți pierzi vremea degeaba! Nu e înțelepciunea, ci credința! Înțelepciunea îți spune că nu se poate, dar credința dovedește că s-a întâmplat. Așa este. Credința arată că El este același ieri, azi și în veci.

Deci fiecare sămânță rodește după soiul ei. Ioan 14.12 spune: „...*cine crede în Mine, va face și el lucrările (semnele) pe care le fac Eu...*”. Voi spuneți: „Acestea sunt semnele pe care le face El?” Într-o zi, Isus a intrat într-o casă unde singura fiică a unui predicator era moartă și zăcea acolo rece. Probabil că murise cu câteva ore înainte de sosirea lui Isus acolo, așa că ei au pus-o pe o canapea și se pregăteau pentru îmbălsămare. Isus a pășit în camera unde zăcea ea și unde toți plângeau și se tânguiau. Isus i-a scos pe toți afară, după care a spus: „Petru, Ioan și Iacov, veniți aici, căci voi credeți”. Apoi a privit spre tatăl fetei și i-a zis: „Tu crezi, căci altfel nu ai fi venit să Mă chemi”. Atunci mama fetei a spus: „Doamne, eu cred”. „Vino și tu”, a spus El, după care S-a întors spre fetiță și a spus: „*Talita cumi!*” (*adică „Fetițo, scoală-te, îți zic!”*). Aleluia! El nu a trebuit să se roage, căci El era Cuvântul. Eu nu trebuie să mă rog dacă văd vedenia căci Cuvântul este deja înfăptuit. Eu trebuie să mă rog ca să primesc Cuvântul (vedenia), să înțeleg ce-mi spune Dumnezeu, iar după ce am înțeles-o, trebuie să pronunț Cuvântul. Eu trebuie să spun ce spune El, dar Isus era Cuvântul. Amin. „*Fetițo, scoală-te, îți zic!*” A prins-o de mână și asta a fost tot. Aceasta este manifestarea. Ea aduce rod după felul ei. Isus a spus: „*Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...*”.

În denotațiuni este o mare aglomerare de păcat și murdărie. Cum se poate întâmpla ceva? Cum ar fi posibil ca adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu să crească printre acele femei cu părul tuns, cu pantaloni scurți, printre fumători și bețivi, oameni care se alătură unei biserici? Cum ar fi posibil așa ceva, când ei sunt un grup de oameni care caută și iubesc plăcerile, care iubesc lumea? Cum poate intra acolo dragostea lui Dumnezeu? Cum ar putea crește sămânța lui Dumnezeu într-un asemenea teren? Ea nu va face niciodată rădăcini; nu va putea rodi viața, ci va zăcea

acolo pe acele stânci bisericești prăfuite și va putrezi, dar nu va aduce niciodată viața. Da, domnilor. Ei sunt oameni căutători de plăceri, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu. Dar ei sunt deștepți, sunt de două ori mai deștepți decât alte categorii. Sigur. Sunt deștepți, educați, căutători de înțelepciune, exact cum a fost Eva.

Ar putea trăi oare sămânța de crin într-una din aceste denominațiuni uscate ? Cum ar fi posibil acest lucru când ea are nevoie de apă? Apa este Duhul. Ei au o formă de evlavie, dar tăgăduiesc puterea Duhului. Chiar dacă Cuvântul cade peste ei, nu poate să crească. Asemenea Evei, ei au acceptat înțelepciunea satanei și, de aceea, nu poate crește. Dar Cuvântul vine și cade peste ei. Sigur că da. Ei pot să asculte Cuvântul predicat. Ați văzut cum stau oamenii în biserică? Nu fac nici o mișcare. Le predici la femei că nu au voie să-și taie părul, dar an de an le vezi tot cu părul scurt. Le vorbești bărbaților despre fumat, femeilor despre băutura, dar ei merg înainte la fel. Este exact cum ai turna apă pe spatele unei rațe. Nu au niciun loc unde să aibă loc creșterea.

Știți ce spun acești iubitori de plăceri și popularitate? „Să facă celelalte femei mai întâi, apoi voi face și eu”. Mie nu-mi pasă ce fac ceilalți! Este datoria ta să urmezi Cuvântul lui Dumnezeu. Așa este. Chiar dacă Cuvântul cade peste ei, el nu va putea crește din cauza înțelepciunii satanei. În felul acesta ajunge un praf denominațional. Ei nu pot crede Evrei 13. 8. Sunt plini de ei înșiși datorită înțelepciunii lor și nu au nimic în care să crească Cuvântul. Cum pot ei să creadă Evrei 13.8, „*Isus Hristos este același ieri și azi și în veci*”? Nu pot s-o facă. Ei spun: „O, sigur că credem!” Dacă credeți cu adevărat, atunci arătați-mi roadele. Vreau să le văd. Vreau să văd biserica în care predici făcând ce a făcut biserica primară apostolică care a crezut Cuvântul. Dar voi ați sucit botezul, ați sucit dovezile, le-ați făcut să se potrivească cu niște crezuri în loc să luați Cuvântul și să-l lăsați să aducă propriu său rod. Voi faceți lucrurile în așa fel încât să produceți dovada. Satana poate interpreta orice dovadă pe care o aduceți, dar nu poate produce Cuvântul. Cu siguranță. Acesta este singurul lucru care-l arde. El nu poate face asta.

Priviți la Cain și Abel. Amândoi erau sinceri, dar Cain a lucrat prin înțelepciunea lui, ca și biserica mamă, Eva (ea era mama lui Cain), aducând o jertfă frumoasă alcătuită din florile câmpului și roadele acestuia. El spunea: „Cu siguranță (așa a spus și satana Evei „cu siguranță, hotărât”) Dumnezeu va primi jertfa mea. Am zidit un altar frumos, e atât de bine

decorat”. Exact așa este decorat și acum de Paște. Ei vor cheltui milioane de dolari ca să-și împodobească altarele cu flori de Paște, dar altarul nu a fost făcut pentru flori, ci pentru jertfă. Prin asta se arată același duh vechi al lui Cain, același diavol vechi din Eden. Cain era sincer. Pentru el era o chestiune de viață și de moarte. Să nu credeți că acei oameni sunt fățarnici. Nu. Ei sunt sinceri. „Vrei să spui că oamenii pot să fie sinceri și totuși să fie greșiți?” „Da, sigur că da!” Un om sincer poate lua arsenic, crezând că ia ulei de castor sau altceva. El este sincer. E vorba despre adevăr, nu despre sinceritate. Femeile din triburile africane își sacrifică bebelușii, aducându-i jertfă „zeului aligator”. Sunteți voi așa de sinceri? Nu.

Chinezii își zdrobesc oasele pentru „zeii bucătări”. Unii umblă prin foc, își introduc cârlige în gură și își cos gura. Ei aduc jertfe zeului lor crezând că vor merge în ceruri. Au o statueta mică, o figurină care înfățișează un preot de-al lor, care și-a pus un băț în gură, apoi lanțul cu care e legat bățul este înfășurat în jurul capului, își leagă mâinile la spate și își pune picioarele în lanțuri. El nu mai poate bea, nu poate mânca, nu poate vorbi, nu mai poate face nimic până moare. Ați văzut vreun creștin să facă un asemenea sacrificiu? Voi nici măcar nu credeți Cuvântul adevărat. Vorbeam despre frumusețe. El a spus: „Hotărât că Dumnezeu va primi. Iată ce frumos e altarul meu!” Noi vedem și astăzi același duh de înțelepciune care spune: „Dacă noi construim o denominațiune mare, vom fi primiți cu siguranță de Dumnezeu”. El nu va primi nimic altceva decât Cuvântul Său.

Poate ziceți: „Frate Branham, dar noi trimitem o mulțime de predicatori în fiecare an. Programul misionar de anul trecut ne-a costat 100.000 de dolari”. Frate, asta ar putea fi bine, dar până nu recunoști și nu vii la Cuvânt, ești cât se poate de mort. „Dar frate Branham, cine te crezi, căci ai creierul cât o alună?” Așa e. Exact așa e. Dar indiferent ce aș fi, eu stau pe acest Cuvânt. Într-o zi el va deveni ceva. Rămâneți cu Cuvântul, indiferent ce se întâmplă. Noi avem aici doar un mic tabernacol, dar e tot ce avem nevoie în prezent. E un loc unde să ne adunăm, pentru că noi Îl așteptăm pe Isus să vină. Nouă nu ne trebuie denominațiuni mari care cheltuiesc milioane de dolari pe clădiri în fiecare an, în timp ce oamenii care predică Cuvântul în misiuni nu au ce să mănânce. Oare ce-i cu oamenii? Se pare că ei s-ar putea trezi. Dar oricine este gata să accepte catolicismul este destul de orb să accepte orice. Eu vă spun adevărul. Nu e de mirare că Biblia spune că „...toți împărații pământului au curvit cu ea”. Ei cu înțelepciunea lor luminează! Sunt preoții deștepți? Voi vorbiți de

oameni educați! Ei au nevoie de ani și ani pentru asta. Să vă spun ceva. Ei zic că nu trăiesc cu acele călugărițe. Atunci de ce nu se sterilizează? Sigur, călugărițele sunt mireasa, iar ei sunt mirii. Maica superioară le ia copiii și îi aruncă în groapa cu var.

Voi nu credeți, dar ascultați mărturia celor care au trăit acolo. Acea călugăriță spunea: „N-au decît să vină să mă aresteze. Noi vom face același lucru pe care l-au făcut ei în Rusia sau Mexic. Noi curățăm totul înainte de a se ști la guvern”. Dar ce veți face acum când căpetenia lor este chiar în guvern? Acest Cuvânt trebuie să se împlinească. Ei au organizat o icoană a fiarei, iar acum colaborează ca să-i dea putere să vorbească. O, fraților, acest Cuvânt se va împlini chiar aici! Nu comunismul va conduce, ci Roma. Fiți atenți puțin. Cain spunea: „Sigur îmi va primi jertfa!”. El a spus: „Eu am adus o jertfă!” Dar ce fel de jertfă era cea adusă de el? Viață vegetală: fructe, flori și legume. Dar acolo nu a fost suferință, nu era nicio pedeapsă. Oamenii nu vor să sufere. Asta e problema în ziua de azi. Ei vin și cred acest Cuvânt, dacă nu trebuie să părăsească biserica lor și dacă nu va râde cineva de ei. Da, ei doresc o viață botanică, un fel de înțelepciune. „Păi, viața aceasta este tot așa de bună ca și cealaltă!”, spun ei, dar nu este adevărat. Am să vă spun imediat de unde vine aceasta.

Să-l privim acum pe Abel. Prin înțelepciune, Cain a spus: „Cu siguranță Dumnezeu va accepta jertfa. Am un altar. Am o biserică”. Biserica este un altar, un loc de închinare. „Am un altar și vreau să mă închin la fel de sincer ca și fratele meu și am un lucru frumos pentru altar. Hotărât că Dumnezeu o va primi”. Este aceeași minciună pe care diavolul i-a spus-o mamei lui. Era aceeași înțelepciune. În Evrei 11 ni se spune că „*Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decît Cain. Și prin ea vorbește el, măcar că este mort*”. Prin ce a adus Abel jertfa lui? Prin înțelepciune? Prin teologie? „*Prin credință a adus o jertfă mai bună decît Cain.*” Prin credință în ce? De unde avea el credința? Acolo nu era decît tatăl său, mama sa și fratele său. Cum a fost posibil? De unde a avut credința? Prin credința în ce? Credința în vegetale? Nu, domnilor. El avea credință în Cuvânt, pentru că a vrut să știe de ce se afla în afara acelei grădini. „De ce am fost alungați?”

Poate că mama lui i-a spus: „Pentru că am crezut minciuna diavolului, pentru că acest băiat (Cain) s-a născut în cutare fel. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu ne-a alungat din Eden”. El a spus: „Nici nu mă pot apropia de poartă, căci este un heruvim acolo cu o sabie în mână

păzind Pomul Vieții”. Cain a adus jertfa prin înțelepciune, fără a cunoaște Cuvântul, și s-a gândit și a făcut prin înțelepciune un loc frumos. Abel, însă, prin credință (nimeni nu i-a spus), a văzut că acolo nu a fost vorba despre viața botanică, ci despre o legătură sexuală și a înțeles că la mijloc era sângele. Gândiți-vă odată serios la aceste lucruri! Și tot prin credință, copiii lui văd același lucru. Acest lucru nu a fost învățat prin înțelepciune, ci a venit prin credință.

Biblia spune: „Prin credință, Abel...”. Ce a jertfit el? Sânge, viața unui animal. Și noi suntem animale, suntem mamifere cu sânge cald. Suntem cea mai înaltă specie, dar în sufletul din interior este pusă viața. Acum, observați. Prin credință, Abel a avut o descoperire, o vedenie și a adus jertfă un animal viu, a adus sânge, pentru că viața era în sânge. În tulpina de floare este viață, dar este viață botanică care nu are simțuri. Prin credință, Abel a rămas în Cuvânt. Nu prin înțelepciune, ci prin credință, și a văzut că a fost vorba despre sex, despre sânge. Celula de sânge vine de la bărbat. El are celula de sânge în spermă. Hemoglobina este în sânge și ea vine de la bărbat. Abel a știut că nu din pricina merelor, a perelor sau a cartofilor au fost aruncați afară din Eden. Nu acestea au cauzat păcatul. A fost sexul și sângele, și el a oferit înapoi tot sânge. El a adus acea jertfă prin credință, nu prin înțelepciune.

Cum ar fi posibil ca un om să înțeleagă aceste lucruri prin înțelepciune din moment ce întreaga Biblie și întreaga Biserică a lui Dumnezeu este zidită pe descoperirea divină, prin credință? „...*Pe această piatră voi zidi Biserica Mea...*” „O, sigur, noi credem aceasta”, spun ei. Atunci unde este viața lui Hristos în toate aceste forme? Unde este viața lui Hristos? În al doilea rând, vreți să notați niște texte biblice? Unde este viața, dacă tot spuneți: „Noi credem! Noi credem!”? Dacă voi credeți, atunci Isus a spus: „*Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; aceste semne îi vor urma* (nu s-ar putea, ci cu siguranță) *pe cei ce vor crede*”. El nu se preface că le face, ci le face într-adevăr. Cum este posibil acest lucru? Prin faptul că aceeași viață care a fost în Hristos este și în voi, iar acea viață nu va aduce la suprafață vreo înțelepciune, nu va crește din ea. Ea va respinge înțelepciunea pentru a alege credința. Credința în Cuvânt, nu înțelepciunea în Cuvânt.

Satana are mai multă înțelepciune în acest Cuvânt decât toți predicatorii și preoții împreună. Da, el are foarte multă înțelepciune, dar nu are credință. Credința i-ar face să trăiască, să se pocăiască, să se depărteze

de organizație, dar ei au înțelepciune și se mulțumesc cu aceasta. Dar Abel, prin credință, a văzut că acolo a fost vorba despre un act sexual și că era nevoie de o jertfă de sânge, pentru că viața este în sânge, și Dumnezeu l-a primit. Acum, în 2 Timotei 3, Cuvântul se îndreaptă spre sămânța care cade într-un pământ rău: „... *având doar o formă de evlavie, dar tăgăduind puterea*”. Ei tăgăduiesc semnele Duhului Sfânt și ale vieții veșnice, spunând: „Oamenii nu mai trebuie să vorbească în limbi. Nu mai este vindecare divină, nici botez cu Duhul Sfânt. Aceste lucruri au fost pentru apostoli”. „...*Având doar o formă de evlavie...*”

Pavel spune, proorocind: „*Aceste lucruri se vor întâmpla în zilele din urmă*”, nu în timpul lui. „*Duhul spune lămurit că în zilele din urmă oamenii se vor depărta de la credință*” și toate celelalte lucruri. Vedeți, ei au doar o formă de evlavie. Cum este posibil ca semnele Duhului Sfânt să crească în praful bisericesc, unde nu există nici un pic de apă? Nu poate crește pe câmpurile denominaționale unde se găsesc înțelepciunea, distracția și veselia. Cum ar putea semnele și minunile Dumnezeului celui viu să crească într-o femeie care nu are nici măcar bunul simț al decenței, ca să se poarte ca o doamnă? Aș vrea să-mi răspundeți voi. Cum poate crește într-un bărbat care stă la amvon și pentru un amărât de tichet de masă sau pentru vreo altă favoare denominațională, lăsând deoparte adevărul lui Dumnezeu? Cum pot veni semnele și minunile într-o asemenea situație? Nu se poate. Cum poate să crească într-un predicator care-și duce denominațiunea pe plajă și se dezbracă acolo? Ieri seară am trecut pe lângă o clădire bisericească unde avea loc o petrecere cu dansuri. Cum pot crește roadele Duhului într-un asemenea loc? Acolo e o stâncă denominațională și nu o vale a prigonirilor unde oamenii te batjocoresc și râd de tine.

Crinul trudește din greu ca să ajungă sus. Cred că vă mai amintiți predica mea de acum câțiva ani despre „domnul Crin”. Isus spune cum trudește crinul: „...*crinii nici nu torc, nici nu țes; totuși nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei*”. Cum se străduiesc crinii să arate frumos! Pentru ce fac ei aceasta? Doar pentru a fi oferiți, pentru a trece pe lângă ei ca să simți mirosul lor. Albinele zboară exact în „inima” lor și iau mierea de la ei. Ei o dăruiesc gratuit. Ei se străduiesc s-o facă! Aleluia! Acesta este un adevărat om al lui Dumnezeu: păstorul-crin, predicatorul-crin, care trudește la Cuvânt, care se pune pe fața lui și strigă către Dumnezeu: „O, Dumnezeule, nu știu cum să procedez aici!” Aceasta

trebuie să vină prin Cuvânt. Când Dumnezeu îți dă descoperirea, iar tu o vezi, te duci înainte, fără plată. Nu faci niște campanii mari și spui: „Dacă-mi garantați câteva mii de dolari, voi veni”, ci o faci fără nicio plată. „Dacă e Timbuktu sau orice altceva, Dumnezeule, mă duc fără plată oriunde vrei Tu ca eu să seamăn sămânța”. Aleluia!

Isus a spus: “Nici Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din crini. Gândiți-vă la crini”. Sărmanul de el trebuie să sufere mult ca să obțină ce dorește, se râde de el, oamenii își bat joc de el, iar marile denominațiuni l-au dat afară și i-au dat tot felul de nume urâte, dar el rămâne la Cuvânt, trudind zi și noapte, stând în vale, acolo de unde își poate extrage seva din râuri de viață. Și pentru ce trudește? Pentru a dăru. „Fără plată ați primit, fără plată să dați.” Cum ar putea să crească în acel loc prăfuit de pe acea stâncă denominațională?!

Haideți să privim puțin la copiii lui Cain. Ei aveau înțelepciune, erau oameni de știință. Ce erau ei? Constructori, inventatori, mari oameni de știință. Ei erau înțelepți. Au zidit clădiri, au produs fier și au combinat materialele. Erau oameni de știință, erau educați, deștepți și religioși. Dar ce a produs cultivarea înțelepciunii? Moartea întregii rase umane, atunci când a venit judecata lui Dumnezeu. Este adevărat? Ce a făcut acel grup? A produs moarte. Ce au făcut cu toată înțelepciunea și deșteptăciunea lor? Au pierit toți până la unul în judecata lui Dumnezeu. Dumnezeu a spus-o. Ei erau deștepți, cu educație aleasă, lustruiți, religioși, foarte fini, educați, bazați pe înțelepciunea lor. Așa au ucis întreaga rasă de oameni.

Același lucru se întâmplă și acum. Aceste bombe atomice și toate lucrurile acestor deștepți oameni de știință vor distruge întreaga rasă. Acele lucruri îți ard ochii, te îmbolnăvesc de cancer și așa mai departe. Ei au eliberat în ocean o parte din acele lucruri și acum nu le mai pot găsi. Ei spun că atunci când li se dă drumul, vor distruge întreaga lume. Carnea oamenilor va arde pe ei. Nu-i de mirare că Biblia spune: „Păsările cerului vor mânca trupurile putrezite ale căpitanilor de oști”. Oamenii se distrug singuri, cu deșteptăciunea lor. Cauza morții lor va fi înțelepciunea. Fiți simpli, credeți Cuvântul lui Dumnezeu și trăiți! Dacă vă încredeți în propria voastră înțelepciune, veți muri. La seceriș, în timpul sfârșitului, vor pieri.

Copiii lui Set erau oameni simpli, smeriți, păstori și fermieri și nu aveau pretenția că sunt deștepți. Ei stăteau numai pe Cuvânt. Ce au produs ei pentru sfârșitul timpului? Un prooroc. Un prooroc pentru ce? Pentru

semnele timpului sfârșitului. Astfel, când Noe a stat la ușa corabiei și a spus: „Va ploua!”, ei l-au numit fanatic, dar el era un prooroc. Amin. Ce a făcut el? A adus salvarea celor care au crezut și au vrut să scape. Asta au adus la suprafață acei oameni simpli și needucați, care aveau credință. Ceilalți se încredeau în cunoștință, dar ea a adus moartea întregii rase umane. Ce au făcut cei smeriți cu credința? Au adus salvarea printr-un prooroc al Domnului, care le-a dat un semn că timpul sfârșitului sosise. Gândiți că cei educați au crezut? Ei au strâmbat din nas și au mers mai departe și au spus: „de unde să vină ploaia? Dovedește-mi științific că acolo sus este apă”. Oameni de știință, un grup de atotștiutori care încearcă să dovedească științific că Dumnezeu nu există! Când a fost făcută acea fotografie, asta le-a luat scăunelul de sub ei. Ei nu au putut să înțeleagă acel lucru și au spus: „Un fel de lumină a lovit lentila”.

Acel aparat de fotografiat este instrumentul lor științific care a făcut poza. Domnul George Lacy a spus: „Domnule, acest aparat nu poate fotografia psihologia. Lumina a lovit lentila, ceea ce înseamnă că a fost acolo. Nu înțeleg cum s-a întâmplat aceasta, dar e acolo”. Apoi a adăugat: „Îmi voi scrie numele acolo”. Și a făcut-o, dovedind autenticitatea ei. Da, aceasta a spus-o specialistul FBI. În zilele din urmă, Dumnezeul nostru nu va lăsa nici o piatră nemișcată, dovedind lumii acesteia că nu va rezista. Înțelepciunea și cunoștința sunt în creștere, sunt avioane și submarine și tot felul de stricăciuni, de păcat, încercând să construiască ceva care să-i protejeze, dar există o sigură cale de salvare și aceasta este: neprihănirea lui Dumnezeu, care stă la ușa corabiei. Cine este Ușa? Hristos spunea: „*Eu sunt Ușa oilor. Oile Mele ascultă glasul Meu. Nu merg deloc după un străin...*”. Organizațiile nu le pot reține. Ele vor ieși cu siguranță de acolo. Păstorul le scoate afară din staul și le conduce, mergând înaintea lor. Amin. „Ele vor ști că Eu sunt, căci nimeni nu umblă ca Mine și nu poate face lucrările pe care le fac Eu.” Amin.

Ce spunea Nicodim? „*Învățătorule, știm că ești un învățător venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face aceste semne, dacă nu este Dumnezeu cu el.*” Așa este. Acel neam mic și smerit a produs un prooroc. Și în zilele din urmă, copiii lui Set vor produce un prooroc care va arăta semnele zilelor din urmă și va da o avertizare. A venit timpul acela, de aceea: „*Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul*”. Deci, acea sămânță a Cuvântului Vieții nu poate crește în acea atmosferă de înțelepciune. Nu se poate. Moise și Iosua aveau credință în Cuvânt, în timp

ce ceilalți vroiau să danseze cu acele femei dezbrăcate. De ce? Pentru că aveau înțelepciunea egipteană, pe care Moise nu a mai vrut-o. Priviți la acești Core de azi care își fac calea ușoară. Ei fac petreceri și dansează toată noaptea cu femei cu părul scurt și fuste scurte. Știți ce spun dacă le zici ceva? „Nu-i nicio diferență, nu contează, totul e în regulă.” Nu e deloc în regulă! Cuvântul spune că nu e în regulă. Așa e. Să știți că și Core și ceilalți au fost botezați. Aceasta arată că astăzi avem aceleași lucruri de tip bisericesc.

Poate ziceți: „Au fost botezați?”. Haideți să citim în 1 Corinteni 10.1-2, și vom vedea. Știu că se face târziu, dar cina nu se va arde. Cina va dura puțin mai mult dacă Domnul ne hrănește în continuare. *„Fraților, nu vreau să nu știți că părinții noștri toți au fost sub nor, toți au trecut prin mare, toți au fost botezați în nor și în mare, pentru Moise.”* Core a făcut același botez ca și ceilalți. Dar ce a vrut el să facă? Să lase femeile să danseze, să bea puțin vin, să se distreze, să se dezbrace și să precurvească. Voi știți că Biblia spune că ei au făcut aceste lucruri. Ei le-au luat pe femeile acelea, le-au dezbrăcat și le-au pus să danseze. Și Moise s-a mâniat foarte tare pe ei, vă amintiți? De ce? Ei îl aveau alături pe dr. Core, care era plin de înțelepciune. El spunea: „Vă duc înapoi în Egipt”. Dar când Moise s-a coborât de pe munte, a fost ceva total diferit! El și Iosua au stat pe Cuvânt. Dumnezeu le-a dat făgăduința, iar ei au stat pe ea. Ceilalți voiau să danseze și să se dezbrace, datorită înțelepciunii lui Core. Ei toți au fost botezați.

Priviți Israelul și Moabul. Voi știți cum au stat lucrurile acolo. Unii aveau denominațiuni mari pline de înțelepciune, în timp ce ceilalți nu aparțineau de nimeni. Dar într-o zi s-a ajuns la o confruntare legată de Cuvânt între aceste două mari surse și puteri: credința și înțelepciunea erau față în față. Hristos și satana erau unul în fața celuilalt. Aceste două puteri au ajuns la o confruntare. Ambele s-au folosit de Cuvânt, este adevărat? (Frate, asta îmi face bine. N-o pierdeți. Spuneți: „Dumnezeule, deschide-mi inima”.) Aveau aceeași Biblie, dar ea nu va lucra printr-un canal nepocăit. Ambii au folosit Cuvântul lui Dumnezeu, dar satana l-a folosit dintr-o cunoștință mintală, ceea ce nu a mers. Am aici un text pe care aș vrea să-l citesc, dacă nu vă supărați. Haideți să deschidem în Evrei 4.1: *„Să luăm dar bine seama ca atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, nici unul din voi să nu se pomenească venit prea târziu. Căci și nouă ni s-a adus o veste bună ca și lor; dar lor cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit*

credință la cei ce l-au auzit". Ce nu a găsit? Înțelepciune, cunoștință? Nu, ci „... n-a găsit credință”.

Voi puteți avea tot Cuvântul, puteți să-l cunoașteți de la „A” la „Z” și totuși să nu vă folosească la nimic. Ați văzut pe cineva luând Cuvântul și să încerce să-l facă să lucreze? Nu va merge. Aceasta arată că nu puteți face ce vreți cu Cuvântul. Nu, nu, nu! Orice ați mărturisii voi, El mărturisește despre Sine însuși. Indiferent ce susțineți voi, Cuvântul depune singur mărturie. Așa este. Satana cunoaște Cuvântul de la „A” la „Z”. Titlurile lui ar umple patru sau cinci pagini: doctor, reverend, episcop, ar avea multiple doctorate. Titlul lui ar fi de doctor în Biblie. El cunoaște fiecare iotă din Biblie. Sigur că da. El spune: „Eu cunosc Cuvântul”. El a cunoscut Cuvântul când a mers la Eva. Da, el îl avea ca și cunoștință, dar n-a mers. În schimb, Isus îl cunoștea prin credință în descoperirea Cuvântului lui Dumnezeu în propria Sa viață, hotărâtă mai dinainte. Glorie!

Nădăjduiesc că aceste lucruri vă vor merge până în inimă. Isus știa cine era El, dar satana se mira. El știa că este o faptură hotărâtă mai dinainte și că Dumnezeu Se descoperea în El, știa că nu El făcea acele lucruri, ci Tatăl care locuia în El. Amin. Diavolul a fugit cu toată teologia lui. Satana cunoștea Cuvântul. El putea reda citate unul după altul, ca o Biblie ambulată, dar Isus stătea liniștit, căci știa pe ce stă. Știa că era hotărât mai dinainte, că era Mielul jertfit înainte de întemeierea lumii. Da, El știa că era acea persoană. O, fraților! „*Cine are urechi de auzit, să audă!*” El știa că a fost hotărât pentru asta și așa a știut și Cuvântul. Și a funcționat! Satana l-a știut prin înțelepciune și a dat greș. El cita același Cuvânt ca și Isus, din aceeași Biblie. El a putut cita din cartea Psalmilor: „...*căci este scris: „El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta; și ei Te vor lua pe mâini, ca nu cumva să te lovești cu piciorul de o piatră*””. Isus i-a răspuns: „*De asemenea este scris...*”. Satana știa toate acestea prin cunoștință, dar Isus le știa prin experiență, prin descoperire. El știa că este Fiul lui Dumnezeu care trebuia să vină în lume, își cunoștea statutul; El știa că a fost născut în lume pentru acest scop, de aceea Cuvântul lui Dumnezeu a putut să lucreze prin El - pentru că El a știut ce era. Glorie! Ați cuprins-o? El știa cine este. Satana știa cine era el și știa foarte bine că înțelepciunea lui nu avea nimic comun cu Cuvântul, pentru că Cuvântul era Dumnezeu. Ați înțeles?

Isus știa cine este. Isus, Omul, știa că El era Cuvântul hotărât mai

dinainte, Persoana lui Dumnezeu care urma să fie Jertfă pentru păcat. El își cunoștea adversarul. El știa cine este. Cele două forțe se înfruntau. Înțelepciunea și credința. Isus știa cine este. Satana cunoștea Biblia la fel de bine ca Isus, dar pentru el nu funcționa. Indiferent câtă cunoștință ai, lucrarea nu va merge. Acum să luăm din nou aceste mari organizații. Ei spun: „Noi avem Cuvântul!”. Atunci să-l vedem la lucru. Voi, catolicii, spuneți că sunteți originalul. Vreau să văd dovada. Arătați-mi lucrările voastre fără credință și eu vi le voi arăta pe ale mele, prin credință. Veți vedea ce a spus Cuvântul. Este posibil să semănați o sămânță fără ca ea să aducă la suprafață ceea ce este ea? Puteți semăna un bob de porumb, fără să iasă din el același lucru atunci când crește? Puteți planta un cartof și să nu crească tot un cartof? Puteți sădi o floare fără să răsară o floare de același fel?

Atunci, dacă sămânța lui Dumnezeu a fost semănată în inima voastră, înseamnă că trebuie să producă aceleași lucrări, deoarece Isus spunea: „*Cine crede în Mine, va face lucrările pe care le fac Eu*”. Deci, dacă cineva spune că crede, dar nu e urmat de aceste lucruri, înseamnă că este un mincinos, căci „*cel care crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari, căci Eu Mă duc la Tatăl*”. Știu că este tare ceea ce spun, dar astfel sămânța nu va aluneca undeva pe un loc stâncos, ci va cadea undeva într-o vale, unde vântul nu o poate lua, păsările nu o pot mânca, și acolo va putea crește. Ascundeți-o acolo, adânc, în inima voastră. David spunea: „Am ascuns Legea Ta în inima mea (în așa fel ca denominațiunile să nu mi-o poată lua și păsările să n-o poată ciuguli), o adun în inimă și cuget zi și noapte asupra ei. O am scrisă pe tăblița inimii și-o port mereu cu mine, o am legată la mâini”. Isus a zis: „*Numele tău este scris în palmele Mele*”. Atunci cum ar putea să ne uite? Nu se poate. Acum, dacă Isus l-a învins pe satana pe baza credinței, știind cine este El, fiind hotărât dinainte, cum este cu Mireasa predestinată a lui Isus Hristos? Credeți voi că Mireasa Lui este hotărâtă mai dinainte? Mireasa cea hotărâtă mai dinainte, biserica sămânță a Cuvântului, cu tot ceea ce Dumnezeu a făgăduit că va pune în ea. Totul este în ea acum. Totul a fost pus în rânduială: Duhul Sfânt a fost dat; sămânța a fost semănată; Lumina de seară a strălucit; semnul Sodomei despre care a vorbit Isus este aici; la fel și Maleahi 4.

Biserică a Dumnezeului celui viu, cei de aici și cei care veți asculta banda, știi tu care este poziția ta? Știi tu că ești chemată de Dumnezeu, că

Duhul Sfânt împărătește în inima ta și că fiecare cuvânt al lui Dumnezeu este cât se poate de adevărat pentru tine? O, fraților, cum va putea sta satana împotriva acestor lucruri? Cum ar putea el să-i oprească creșterea? Cum ar putea face ca acele semne să nu aibe loc? O, ne-ar putea arunca în închisoare, dar aceasta nu are importanță, pentru că ei au fost încercați și în trecut: au putrezit în închisori, au fost dați ca hrană leilor, au fost tăiați în două cu fierăstrăul, au fost arși de vii. El nu poate omorî o Biserică ce a fost hotărâtă mai dinainte, căci: *„pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit”*.

Și acum, în zilele din urmă, cu fiecare sămânță semănată, totul este în ordine (lumea are ordinea ei, timpul se conturează, biserica este în ordinea ei, sămânța și lumina de seară). Se văd semnele după cum a spus El: „va fi la fel ca în zilele Sodomei”. Îngerul Domnului, Duhul Sfânt a venit jos, a făcut aceleași semne pe care le-a făcut atunci, iar Maleahi 4 spune că în zilele din urmă, El va trimite ceea ce a făgăduit și noi putem vedea cu toții aceasta, chiar aici. Amin. Amin. Amin. Îl iubiți? Amin. Sigur că da.

Chiar aici, în timpul din urmă, este o biserică hotărâtă mai dinainte, care știe bine pe ce stă. Sămânța a fost semănată în ea, Duhul Sfânt locuiește în ea, așa că satan, ai grijă! Ce a făcut satana când s-a întâlnit cu Isus? S-a ridicat împotriva Lui cu toată puterea bisericească pe care o avea, spunând: „Și eu cunosc Cuvântul!” El a aruncat cu praful lui denominațional, dar acel praf nu avea nici o viață în el. A putut merge el mai departe? Nu, el a plecat de acolo mult mai repede decât a venit. De ce? Pentru că a dat de un „cablu” de 1.000.000 de volți, care i-a pârlit „penelul”. Da, el s-a îndepărtat de Isus, din cauza aceluși „cablu” care avea milioane de volți. Să nu uitați, însă, că și satana are un cablu, dar nu contează cât de frumos este cuprul din el, căci dacă nu are viață (curent) este mort. Vedeți? Același fir. Unul din fire are energie de la dinam, iar celălalt nu este conectat la nimic. Așa este. Din cauza aceasta el va lucra doar într-un vas hotărât mai dinainte; ăsta e motivul pentru care va lucra Cuvântul doar dacă firul este conectat. Conectat la ce? La o denominațiune? O, nu, domnule! Aceea este o priză moartă, având doar o formă de evlavie dar tăgăduindu-i puterea. Atunci unde este conectat? Este conectat la Cuvântul care nu trece niciodată și care poate produce aceeași putere de fiecare dată. Glorie! Amin!

Îl iubiți? Îl veți sluji? Sigur. Amin. Nu agățați de vreo

denominațiune, ci prinși de dinam. Fraților, eu vă spun că aici lucrează, pentru că este prins de același Cuvânt. Și Moabul era conectat la ceva, iar Israelul la fel. Moabul nu avea decât o grămadă de crezuri moarte și un prooroc fals, dar Israelul avea Stânca lovită, șarpele de aramă, Stâlpul de foc (Aleluia!), semnele Dumnezeului celui viu. Acesta este adevărul. Și a funcționat! De ce? Pentru că era prin credință, nu prin cunoștință sau prin vreun crez omenesc, ci prin credința în Cuvânt, în Cuvântul însuși, căci Viața vine din Cuvânt: „*Cuvintele Mele sunt duh și viață*”. Acel curent vine prin Cuvânt. Satana a „șters-o” de acolo cât a putut de repede. Praful lui teologic nu a funcționat prea bine. Cablul satanei nu are curent în el, ci doar crezuri moarte. Da, el nu are curent.

Isus a folosit Cuvântul Tatălui, dar și satana a folosit același Cuvânt. Dar știți care era diferența? Satana era satana, iar Isus era Dumnezeu; unul este un crez, în timp ce celălalt este Cuvântul; unul este fals, celălalt este Adevărul; unul aduce moarte, dar celălalt dă viață. Ați înțeles? Amândouă sunt același fel de fire. Tocmai am citit Evrei 4.2. Vedeți? Prin înțelepciune, denominațiunile spun: „Zilele minunilor au trecut!”. Îl iubiți? Amin. Îl credeți? Amin. Îl veți sluji? Amin. Amin. Amin. Eu Îl cred. Da, domnilor. Amin. „Amin” înseamnă „așa să fie”. Doamne, rugăciunea mea din dimineața aceasta, este să iei pe fiecare credincios de aici și să-l pui la curent. O, pune viața Ta în ei! Lasă-i să bâzâie și să reflecte slava lui Dumnezeu. Dă drumul la curent.

Știți ce cred eu? Că sămânța a fost semănată pentru acea mare biserică. Credeți aceasta? Este la fel ca și firele care au fost puse prin clădire. Fiecare priză a fost verificată cu Cuvântul, fiecare ieșire a fost testată cu Cuvântul. Să nu priviți ca ceva ciudat când va veni încercarea, căci scopul ei este testarea voastră. De ce aceasta? Pentru că dacă ar fi un scurtcircuit pe undeva, ar exploda tot circuitul, iar Dumnezeu nu vrea așa ceva în biserica Sa. Nu va fi nici o explozie, nicio siguranță care să producă explozie în aceste zile din urmă. El vine și „sudează” totul împreună. Da, domnilor. Fiecare bec atârână la locul lui, așa că singurul lucru care mai trebuie să aibă loc este ca Stăpânul să vină și să aprindă lumina în Cuvânt. Iar acest lucru ar putea fi chiar acum, frate. Dacă ai nevoie de vindecare, apasă întrerupătorul. Asta-i tot ce trebuie să faci. Dacă ai un fir adevărat, dacă ai pământare și conectarea ta este în Isus, El îți va spune ce trebuie să faci. Amin.

Înțelepciunea denominațiunilor spune că zilele minunilor au trecut,

că nu mai este curent în fir. Dar credința știe mai bine. Ea Îl simte, Îl vede pe El la lucru. Ea știe că El luminează, știe ce face El. Credința este curentul; curentul este Duhul, în timp ce înțelepciunea este o formă denominațională. Satana a încercat să-L ispitească pe Isus ca să-L îndepărteze de credința în Cuvântul Tatălui. A încercat să-I arate marile lui organizații bisericești de pe pământ, dar nu a putut face nimic. „O, vino și alătură-Te mie și Te voi face episcop peste toți!”, dar Isus a răspuns: „*Este scris...*”. Da, domnilor! Satana nu a putut să-L ispitească. Nu era posibil, pentru că El era Cuvântul. El știa cine este. Știa că este Cuvântul. Și Moise știa cine este. El știa că era slujitorul lui Dumnezeu, pentru că a fost chemat de El. Da, el știa ce urma să facă. Acesta era motivul pentru care nu s-a speriat de ce a spus satana. Și pe el a încercat să-l ispitească satana, dar Moise a știut pe ce stătea. Așa este.

Pavel, de asemenea, a făcut lucrurile clare Miresei din timpul lui. El va înfățișa o parte a Miresei, credeți acest lucru? El a făcut clare lucrurile despre înțelepciune și credință Miresei din timpul său care va fi înfățișată lui Isus Hristos în zilele din urmă. Haideți să citim, înainte de încheiere, ce a spus el în 1 Corinteni 4.17, 18: „*Unii s-au îngâmfat, și și-au închipuit că n-am să mai vin la voi. Dar dacă va voi Domnul, voi veni în curând la voi, și atunci voi vedea nu vorbele, ci puterea celor care s-au îngâmfat*”. Vedeti, aceia sunt cei care au format mai târziu biserica română; sunt cei despre care Biblia spune că „*au ieșit din mijlocul nostru, dar nu erau dintre ai noștri*”. Așa este „*Căci împărăția lui Dumnezeu nu stă în vorbe, ci în putere.*” Vedeti? Nu în vorbe: „Păi, eu sunt bine educat. Frate, eu am mai multă educație decât ai avut tu vreodată, eu sunt preot”. Aceasta nu are nici o legătură cu subiectul. Diavolul are, de asemenea, multă cunoștință, dar „*Împărăția lui Dumnezeu nu stă în vorbe, ci în putere*”. „*Atunci ce voiți? Să vin la voi cu nuiua sau cu dragoste și cu duhul blândeții?*”

Haideți să mai citim un text din capitolul 2, apoi vom încheia. Uitați-vă ce-i spune Pavel, Miresei. El va prezenta lui Hristos această parte din Mireasă. Cu siguranță, el a fost un om deștept, dar a trebuit să uite totul. Și el a avut tot felul de diplome și multă educație, dar a trebuit să uite totul, ca să-L cunoască pe Hristos. „*Cât despre mine, fraților, când am venit la voi, n-am venit să vă vestesc taina lui Dumnezeu cu o vorbire sau o înțelepciune strălucită...*” Nu a venit cu înțelepciune. „O, eu sunt dr. Cutare sau Cutare și am multe diplome, am învățat la seminarul „cutare sau cutare”. Nu, nu! Pavel a spus: „*...nu am venit la voi cu o înțelepciune*

*strălucită...". Care este titlul predicii? „Înțelepciune contra credință”
Vedeți? „... n-am venit să vă vestesc taina lui Dumnezeu cu o vorbire sau
înțelepciune strălucită”, spunând: „Ascultați aici! Eu am învățat la seminar
că zilele minunilor au trecut. Am mai învățat că ceea ce scrie aici nu este
chiar așa cum scrie!”. Vedeți?*

Pavel a spus: „Eu nu am venit în felul acesta, fraților”. „...*N-am avut
de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos și pe El răstignit...Eu
însumi când am venit în mijlocul vostru, am fost slab, fricos și plin de
cutremur. Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile
înduplecătoare ale înțelepciunii (adică, n-am venit la voi cu o înțelepciune
de seminar), ci dintr-o dovadă dată de Duhul și de putere, pentru ca c-r-e-
d-i-n-ț-a voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe
puterea lui Dumnezeu”. Amin. Credeți? „Pentru ca credința voastră să nu
fie întemeiată pe înțelepciunea vreunei organizații, ci pe puterea lui
Dumnezeu, credința în puterea lui Dumnezeu.” Aceste două surse s-au
luptat încă din Eden: credința lui Dumnezeu cu înțelepciunea satanei.
Dumnezeu a dovedit în toate epocile că aceste două surse nu se pot
amesteca, ci trebuie să fie separate ca să poată crește.*

Esau și Iacov sunt un simbol perfect pentru aceasta. Amândoi erau
religioși; erau gemeni. Esau era tipul denominațional, deștept, având o
morală perfectă, dar vedeți voi, el s-a gândit că dreptul de întâi născut nu-i
este de niciun folos. Pe Iacov, însă, nu l-a interesat nimic altceva decât să
obțină acel drept de întâi născut. Dar cât timp au fost împreună, ei nu au
putut aduce rod. Este adevărat? Unul era împotriva celuilalt. V-ați „prins”?
Amin. De aceea: „*Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice
Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi”. Vedeți? Iacov
trebuia să se despartă de fratele său denominațional înainte ca Dumnezeu
să-l poată binecuvânta.*

Același lucru i l-a spus Dumnezeu și lui Avraam. Priviți numai:
Israel și Moab; cei 400 de prooroci ai lui Israel au stat înaintea lui Mica,
dar Mica s-a separat de ei, a primit Cuvântul Domnului și s-a întors cu el;
Moise și Core, aceeași situație. Vedeți? Peste tot a fost la fel. Cele două
părți nu s-au putut uni, ci au trebuit să se despartă. Este adevărat? Uitați-vă
la Avraam și Lot. Lot era religios, era un simbol al bisericii formale. Cât
timp Avraam a stat cu Lot, Dumnezeu nu a putut să-l binecuvânteze, până
atunci când el s-a supus în totalitate și s-a despărțit de Lot, de biserica
denominațională. După ce a umblat de unul singur, Dumnezeu i-a zis:

„Avraame! Privește spre est, sud, vest și nord, căci totul este al tău”. Dar El nu a făcut asta până ce Avraam nu s-a despărțit total. Așa este.

Dumnezeu nu l-a putut binecuvânta pe Set până nu s-a separat de Cain. Domnul l-a însemnat pe Cain și l-a trimis în țara Nod, unde a ajuns un om de știință, un înțelept, crescându-i pe urmașii săi în acea înțelepciune. Dar Set și-a crescut copiii în neprihănirea, dragostea și credința pe care o avea el în Cuvântul lui Dumnezeu, aducând la suprafață un proroc care a avertizat că judecata lui Dumnezeu va lovi pământul. Astfel, toți cei credincioși au fost salvați, dar toți ceilalți au fost nimiciți de înțelepciunea lor. Da, ei au murit cu toții, indiferent câte doctorate în psihologie aveau. Au pierit sub judecata lui Dumnezeu. Toți oamenii în afară de cei născuți din nou din Duhul lui Dumnezeu, care cred fiecare Cuvânt și rămân cu el, vor pieri în judecățile lui Dumnezeu. Când vedeți femeile care se succesc în stânga și dreapta pe stradă și cum lucrurile merg mai departe în același fel, aduceți-vă aminte că nu este altceva decât material pentru judecată. Vor putezi. Cu siguranță! Femeilor, treziți-vă!

Eu am aici o mărturie, dar nu mai am timp s-o spun. Nu demult am fost în California și în timp ce mergeam spre cortul unde se ținea adunarea, am întâlnit pe stradă o domnișoară, care mergea fâțâindu-se (este rușinos). Fără îndoială, ea era drăguță, dar mergea ondulându-se (avea cizme și pălărie de cowboy) în așa fel încât fiecare băiat se întorcea și fluiera după ea. M-am gândit: „Ar trebui să mă opresc (dacă n-aș fi fost predicator) și să-i spun: „Ascultă, soră, tu ești frumoasă și văd că o poți dovedi. Poate ești în stare să faci mașinile să derapeze sau frânele să scârțâie și să te fâțâi încoace și încolo, iar băieții să urle după tine ca lupii, dar într-o zi viermii vor mânca trupul tău mic și poate că de acum în șase săptămâni vei zăcea putredă într-un mormânt, dar sufletul care este în tine, care s-a hrănit cu această poftă, va merge în iad”. Moise și Core; Avraam și Lot; Ioan Botezătorul și fariseii; Isus și biserica denominațională a timpului Său; credința și înțelepciunea. Poate că preoții s-au ridicat și au spus: „Păi, Avraam e tatăl nostru și am făcut așa și așa!”. Dar ce le-a răspuns Domnul? „Voi, prin ținerea tradițiilor voastre, ați făcut poruncile lui Dumnezeu fără putere, și ați dat ca porunci învățăturile omenești”.

„Dar cine ești Tu să ne înveți pe noi? Ce școală ai urmat?” El a spus: „Lucrările Mele mărturisesc despre Mine. Dacă nu fac lucrările lui Mesia, nu Mă credeți. Dar dacă le fac, credeți lucrările acestea”. Și El a avut de-a face cu acele denominațiuni și cu înțelepciunea lor, dar Isus avea credință.

Credință în ce? În faptul că era Fiul lui Dumnezeu. Martin a protestat împotriva dogmelor bisericii catolice, a făcut semne și minuni, în biserica lui oamenii vorbeau în limbi și prooroceau, iar puterea lui Dumnezeu era cu el, așa că a înviat morți și la rugăciunea lui bolnavii se vindecau. Dar acolo era și biserica catolică, cu toate forțele împotriva lui și care încerca să-l prindă și să-l ardă pe rug. Ce era aceasta? Înțelepciune contra credință. Astăzi este la fel.

Hai-deți să încheiem cu Zaharia 4.6, unde Biblia spune că: *„Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu - zice Domnul oștirilor!”*. Nu prin înțelepciune, nu prin cunoștință, nu prin denotațiuni, ci „prin Duhul Meu, zice Domnul, voi da putere Cuvântului Meu”. Ucenicii au primit această sămânță în ei, apoi Duhul a venit și a dat putere Cuvântului. Vedeți? Nu prin tărie, nici prin putere, nu prin înțelepciune, nici prin una, nici prin alta, ci prin Duhul Domnului El va da putere Cuvântului lui Dumnezeu. Apa Cuvântului credinței energizează Cuvântul lui Dumnezeu și-l face lucrător. Cine va câștiga lupta? Astăzi se pare că înțelepciunea va reuși, dar nu va fi așa. Biserica, cea care crede întregul Cuvânt este o minoritate, dar să nu vă îngrijorați pentru aceasta, căci Biblia spune: *„Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția”*. Așa este. Nu vă temeți! Stați în credință! Stați pe Cuvânt! Să nu părăsiți niciodată Cuvântul, ci rămâneți în El! Îl iubiți? Amin

Oh, eu îl iubesc! Voi, nu? Prin ce? Prin credință, nu prin înțelepciune. Prin credință suntem mântuiți. Nu prin înțelepciune, nici prin cunoștință, „ci prin Duhul Meu, zice Domnul!”. Acum, lăsați ca acel „fir de cupru” să fie legat în biserică. Cablul de plastic sau de cauciuc nu este un conductor. Cauciucul este un izolator. Lemnul, la fel, dar noi nu vrem izolatori, căci avem destui deja, ci vrem conductori, oameni născuți din nou, care cred Cuvântul. Ce spune dinamul? *„Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face”*. Ce trebuie să faceți voi? Să vă conectați la sursă. Da, asta-i tot ce trebuie să faceți, apoi curentul va veni pe fir în jos. Și ce se va întâmpla? Cuvântul va începe să crească. *„El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își va da rodul la vremea lui, și ale cărui frunze nu se veștejesc; tot ce începe duce la bun sfârșit. Nu tot așa este cu cei răi...”* Aici nu scrie „cu cei păcătoși”, ci „cu cei răi”. Aceștia sunt cei care se pretind a fi, dar ei nu sunt și nu pot ține capul sus la judecată împreună cu cei neprihăniți. Nu, domnilor. Deci timpul a sosit, sămânța a

fost semănată. Aș putea lua Apocalipsa 13 ca să vă arăt că antihristul îi va înșela pe toți locuitorii pământului prin aceste denominațiuni și crezuri, în afară de cei care au fost aleși înainte de întemeierea lumii. Deci, fraților, voi nu puteți să faceți nimic altceva decât să strigați: „Amin!”. Asta îmi place. Mie îmi place mult acest cântec pe care obișnuiam să-l cântăm în adunările din Phoenix. Haideți să îl cântăm din nou: Îl iubiți? Amin. Îl veți sluji? Amin. Îl veți crede? Amin, amin, amin! Domnul să vă binecuvânteze. Amin.